

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (piata komora)

z 11. marca 2020*

„Odvolanie – Štátna pomoc – Článok 108 ods. 2 ZFEÚ – Investičná pomoc – Prevádzková pomoc – Letisková infraštruktúra – Verejné financovanie poskytnuté mestom Gdynia a obcou Kosakowo na prestavbu letiska Gdynia-Kosakowo – Rozhodnutie Európskej komisie – Pomoc nezlučiteľná s vnútorným trhom – Príkaz na vymáhanie pomoci – Zrušenie Všeobecným súdom Európskej únie – Podstatná formálna náležitosť – Procesné práva dotknutých osôb“

Vo veci C-56/18 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 29. januára 2018,

Európska komisia, v zastúpení: K. Herrmann, D. Recchia a S. Noë, splnomocnení zástupcovia,

odvolateľka,

ďalší účastníci konania:

Gmina Miasto Gdynia,

Port Lotniczy Gdynia Kosakowo sp. z o.o.,

so sídlom v Gdyni (Poľsko), v zastúpení: T. Koncewicz, advokat, M. Le Berre, avocat, ako aj K. Gruszecka-Spychała a P. Rosiak, radcowie prawni,

žalobcovia v prvostupňovom konaní,

Poľská republika, v zastúpení: B. Majczyna a M. Rzotkiewicz, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastníci konania v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (piata komora)

v zložení: predseda piatej komory E. Regan (spravodajca), sudcovia I. Jarukaitis, E. Juhász, M. Ilešič a C. Lycourgos,

generálny advokát: E. Tančev,

tajomník: M. Aleksejev, vedúci oddelenia,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 4. apríla 2019,

* Jazyk konania: poľština.

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 4. júla 2019,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Európska komisia sa svojím odvolaním domáha zrušenia rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie zo 17. novembra 2017, Gmina Miasto Gdynia a Port Lotniczy Gdynia Kosakowo/Komisja (T-263/15, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:T:2017:820), ktorým Všeobecný súd zrušil články 2 až 5 rozhodnutia Komisie (EÚ) 2015/1586 z 26. februára 2015 o opatrení SA.35388 (13/C) (ex 13/NN a ex 12/N) – Poľsko – Zriadenie letiska Gdynia-Kosakowo (Ú. v. EÚ L 250, 2015, s. 165, ďalej len „sporné rozhodnutie“).

Právny rámec

- 2 Článok 1 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [108 ZFEÚ] (Ú. v. EÚ L 83, 1999, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339), účinného v čase skutkových okolností, stanovoval:

„Na účely tohto nariadenia:

...

- h) „zainteresovaná strana [dotknutá osoba – *neoficiálny preklad*]“ bude znamenať akýkoľvek členský štát a akúkoľvek osobu, podnikateľa alebo združenie podnikateľov, ktorých záujmy možno ovplyvniť poskytnutím pomoci [ktorých záujmy môžu byť dotknuté poskytnutím pomoci – *neoficiálny preklad*], najmä príjemca pomoci, konkurujúci si podnikatelia a obchodné združenia.“
- 3 Článok 6 tohto nariadenia s názvom „Konanie vo veci formálneho zisťovania“ v odseku 1 stanovoval:
„Rozhodnutie začať konať [o začatí konania – *neoficiálny preklad*] vo veci formálneho zisťovania zhrnie príslušné záležitosti faktov a práva [relevantné skutkové a právne skutočnosti – *neoficiálny preklad*], bude zahrňovať predbežné zhodnotenie Komisie, ktoré sa týka charakteru pomoci navrhovaného opatrenia, a vysvetlí pochybnosti, čo sa týka jeho zlučiteľnosti so spoločným trhom. Rozhodnutím sa vyzve daný členský štát a iné zainteresované strany [dotknuté osoby – *neoficiálny preklad*], aby predložili pripomienky v rámci predpísaného obdobia, ktoré by za normálnej situácie nemalo presahovať jeden mesiac [v stanovenej lehote, ktorá obvykle nie je dlhšia ako jeden mesiac – *neoficiálny preklad*]. V riadne odôvodnených prípadoch Komisia môže predĺžiť predpísané obdobie [Komisia môže v náležite odôvodnených prípadoch predĺžiť stanovenú lehotu – *neoficiálny preklad*].“
- 4 Článok 9 uvedeného nariadenia, nazvaný „Zrušenie rozhodnutia“, znel takto:
„Komisia môže zrušiť rozhodnutie prijaté podľa článku 4 (2) alebo (3), alebo článku 7 (2), (3), (4) potom ako poskytla danému členskému štátu príležitosť predložiť jeho pripomienky, keď rozhodnutie vychádzalo z nesprávnych informácií poskytnutých počas konania, čo bol rozhodujúci faktor pre rozhodnutie. Pred zrušením rozhodnutia a prijatím nového rozhodnutia, Komisia otvorí konanie vo veci formálneho zisťovania podľa článku 4 (4). Články 6, 7 a 10, článok 11 (1), články 13, 14 a 15 sa primerane uplatnia s nevyhnutnými zmenami v podrobnostiach.“

Okolnosti predchádzajúce sporu a sporné rozhodnutie

- 5 Okolnosti predchádzajúce sporu, ako vyplývajú z bodov 1 až 25 napadnutého rozsudku, možno zhrnúť takto.
- 6 V júli 2007 Gmina Miasto Gdynia (mesto Gdynia, Poľsko) a Gmina Kosakowo (obec Kosakowo, Poľsko) založili kapitálovými vkladmi vo výške 100 % spoločnosť Port Lotniczy Gdynia Kosakowo sp. z o.o. (ďalej len „PLGK“), a to s cieľom prebudovať vojenské letisko Gdynia-Oksywie (Poľsko) na civilné účely. Tieto vklady mali pokrývať tak investičné náklady (ďalej len „investičná pomoc“), ako aj prevádzkové náklady spojené s prevádzkou letiska na začiatku jeho prevádzky (ďalej len „prevádzková pomoc“). Uvedené letisko sa nachádza na území obce Kosakowo v Pomoransku na severe Poľska. Toto nové civilné letisko, ktorého správou bola poverená PLGK, sa malo stať druhým najvýznamnejším letiskom Pomoranska a malo slúžiť na bežnú leteckú prevádzku s nízkonákladovými letmi a charterovými spoločnosťami.
- 7 Dňa 7. septembra 2012 Poľská republika oznámila Komisii opatrenie financovania projektu prestavby vojenského letiska Gdynia-Oksywie (ďalej len „predmetné opatrenie pomoci“).
- 8 Dňa 7. novembra 2012 a 6. februára 2013 Komisia požiadala poľské orgány o doplňujúce informácie týkajúce sa predmetného opatrenia pomoci. Tieto informácie boli Komisii zaslané 7. decembra 2012 a 15. marca 2013.
- 9 Dňa 15. mája 2013 Komisia informovala poľské orgány, že má v úmysle previesť spis týkajúci sa predmetného opatrenia pomoci do registra neoznámenej pomoci, keďže prevažná časť oznámeného financovania už bola neodvolateľne poskytnutá.
- 10 Svojím rozhodnutím C(2013) 4045 final z 2. júla 2013 o opatrení SA.35388 (2013/C) (ex 2013/NN a ex 2012/N) – Poľsko – Zriadenie letiska Gdynia-Kosakowo (Ú. v. EÚ C 243, 2013, s. 25, ďalej len „rozhodnutie o začatí konania“) začala Komisia podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ konanie vo veci formálneho zisťovania týkajúce sa predmetného opatrenia pomoci a vyzvala dotknuté osoby v prejednávanej veci, aby predložili svoje pripomienky. Komisia nedostala od týchto osôb žiadne pripomienky.
- 11 Dňa 30. októbra 2013 Komisia požiadala poľské orgány o doplňujúce informácie. Tieto informácie boli poskytnuté 4. a 15. novembra 2013. Uvedené orgány poskytli ďalšie informácie 3. decembra 2013 a 2. januára 2014.
- 12 Dňa 11. februára 2014 Komisia prijala rozhodnutie 2014/883/EÚ o opatrení SA.35388 (13/C) (ex 13/NN a ex 12/N) – Poľsko – Zriadenie letiska Gdynia-Kosakowo (Ú. v. EÚ L 357, 2014, s. 51), v ktorom konštatovala, že plánovaný projekt financovania predstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, najmä z dôvodu, že vďaka predmetnému opatreniu pomoci, ktoré mesto Gdynia a obec Kosakowo poskytli spoločnosti PLGK, získala táto spoločnosť hospodársku výhodu, ktorú by za bežných trhových podmienok nezískala. Keďže Komisia sa domnievala, že predmetné opatrenie pomoci predstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 107 ZFEÚ, nariadila poľským orgánom, aby zabezpečili vrátenie tejto pomoci poskytnutej spoločnosti PLGK.
- 13 Mesto Gdynia spolu so spoločnosťou PLGK podali 8. apríla 2014 na Všeobecný súd žalobu o neplatnosť rozhodnutia 2014/883 (vec T-215/14), pričom obec Kosakowo podala takúto žalobu 9. apríla 2014 (vec T-217/14). Samostatnými podaniami doručenými v ten istý deň tiež požiadali o odklad výkonu tohto rozhodnutia (veci T-215/14 R a T-217/14 R).

- 14 Dňa 20. augusta 2014 predseda Všeobecného súdu zamietol návrhy na nariadenie predbežných opatrení (uznesenia z 20. augusta 2014, Gmina Miasto Gdynia a Port Lotniczy Gdynia Kosakowo/Komisja, T-215/14 R, neuverejnené, EU:T:2014:733, ako aj z 20. augusta 2014, Gmina Kosakowo/Komisja, T-217/14 R, neuverejnené, EU:T:2014:734).
- 15 Dňa 26. februára 2015 Komisia totožným aktom vzala späť rozhodnutie 2014/883, a zároveň ho nahradila sporným rozhodnutím.
- 16 Výrok sporného rozhodnutia je formulovaný takto:

„Článok 1

Rozhodnutie 2014/883/EÚ je vzaté späť.

Článok 2

1. Kapitálové injekcie pre spoločnosť [PLGK] v období od 28. augusta 2007 do 17. júna 2013 predstavujú štátnu pomoc, ktorú [Poľská republika] neoprávnene poskytoval[a] v rozpore s článkom 108 ods. 3 [ZFEÚ] a ktorá je nezlučiteľná s vnútorným trhom, okrem prípadov, keď tieto kapitálové injekcie boli použité na investície potrebné na vykonávanie činností, ktoré sa podľa rozhodnutia [o začatí konania] musia považovať za činnosti patriace do pôsobnosti verejného poriadku.

2. Kapitálové injekcie, ktoré [Poľská republika] plánuje uskutočniť pre spoločnosť [PLGK] po 17. júni 2013 na účely prestavby vojenského letiska Gdynia-Kosakowo na civilné letisko, predstavujú štátnu pomoc, ktorá je nezlučiteľná s vnútorným trhom. Štátna pomoc sa teda nemôže uskutočniť.

Článok 3

1. [Poľská republika] je povinn[á] zabezpečiť vrátenie pomoci uvedenej v článku 2 ods. 1 od príjemcu.

Článok 4

1. Vrátenie pomoci uvedenej v článku 2 ods. 1 a úroku uvedeného v článku 3 ods. 2 musí byť bezodkladné a účinné.

2. [Poľská republika] zabezpečí vykonanie tohto rozhodnutia v lehote štyroch mesiacov odo dňa oznámenia tohto rozhodnutia.

Článok 5

1. [Poľská republika] v lehote dvoch mesiacov od oznámenia tohto rozhodnutia predloží Komisii tieto údaje:

- a) celkovú sumu (istinu a úroky), ktorú má príjemca vrátiť;
- b) podrobný opis už prijatých a plánovaných opatrení na dosiahnutie súladu s týmto rozhodnutím;
- c) doklady preukazujúce, že príjemcovi bolo nariadené splatiť pomoc.

2. [Poľská republika] bude Komisiu informovať o vývoji vnútroštátnych opatrení prijatých na vykonanie tohto rozhodnutia až do úplného vrátenia pomoci uvedenej v článku 2 ods. 1 a splatenia úroku uvedeného v článku 3 ods. 2 Na žiadosť Komisie [Poľská republika] bezodkladne predloží informácie o už prijatých a plánovaných opatreniach na dosiahnutie súladu s týmto rozhodnutím. Zároveň poskytne aj podrobné informácie o sumách pomoci a úrokoch, ktoré už príjemca vrátil.

...“

Konanie na Všeobecnom súde a napadnutý rozsudok

- 17 Dňa 23. apríla 2015 podala obec Kosakowo, žalobca vo veci T-217/14, žalobu o neplatnosť sporného rozhodnutia (vec T-209/15).
- 18 Dňa 15. mája 2015 podali mesto Gdynia a PLGK, žalobcovia vo veci T-215/14, žalobu o neplatnosť sporného rozhodnutia.
- 19 Dňa 30. novembra 2015 Všeobecný súd uznesením konštatoval, že konanie o žalobách podaných vo veciach T-215/14 a T-217/14 sa zastavuje (uznesenia z 30. novembra 2015, Gmina Miasto Gdynia a Port Lotniczy Gdynia Kosakowo/Komisia, T-215/14, neuverejnené, EU:T:2015:965, ako aj z 30. novembra 2015, Gmina Kosakowo/Komisia, T-217/14, neuverejnené, EU:T:2015:968).
- 20 Rozhodnutím z 1. decembra 2015 predseda šiestej komory Všeobecného súdu povolil Poľskej republike, aby vstúpila do konania ako vedľajší účastník konania na podporu návrhov mesta Gdynia a spoločnosti PLGK v konaní o ich žalobe o neplatnosť článkov 2 až 5 sporného rozhodnutia.
- 21 V napadnutom rozsudku Všeobecný súd v prvom rade preskúmal šiesty žalobný dôvod založený okrem iného na porušení procesných práv dotknutých osôb v prejednávanej veci. V tejto súvislosti Všeobecný súd v bode 71 napadnutého rozsudku poznamenal, že Komisia sa pri posudzovaní, či je prevádzková pomoc zlučiteľná s vnútorným trhom, neopierala o usmernenia pre národnú regionálnu pomoc na roky 2007 – 2013 (Ú. v. EÚ C 54, 2006, s. 13, ďalej len „usmernenia pre regionálnu pomoc“), ako to robila v rozhodnutí o začatí konania a v rozhodnutí 2014/883, ale o zásady uvedené v oznámení Komisie s názvom „Usmernenia o štátnej pomoci pre letiská a letecké spoločnosti“ (Ú. v. EÚ C 99, 2014, s. 3, ďalej len „usmernenia z roku 2014“).
- 22 V bode 73 napadnutého rozsudku Všeobecný súd zdôraznil, že okrem zmeny vykonanej vo vzťahu k usmerneniam pre regionálnu pomoc a usmerneniam z roku 2014 Komisia zmenila tiež výnimku analyzovanú vo vzťahu k článku 107 ods. 3 ZFEÚ. Všeobecný súd konkrétne v tejto súvislosti zdôraznil, že v rozhodnutí o začatí konania a v rozhodnutí 2014/883 sa Komisia odvolala na výnimku stanovenú v článku 107 ods. 3 písm. a) ZFEÚ, zatiaľ čo v spornom rozhodnutí sa zlučiteľnosť prevádzkovej pomoci analyzovala v súlade s článkom 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ.
- 23 Všeobecný súd v bode 78 napadnutého rozsudku konštatoval, že nový právny režim, ktorý Komisia uplatnila v napadnutom rozhodnutí, sa podstatne líši od režimu, ktorý bol účinný predtým a bol zohľadnený v rozhodnutí o začatí konania a v rozhodnutí 2014/883.
- 24 Všeobecný súd v bode 79 tohto rozsudku uviedol, že medzi okamihom uverejnenia usmernení z roku 2014 a okamihom prijatia napadnutého rozhodnutia dotknuté osoby zúčastnené v predmetnom prípade nemali možnosť účinne predložiť svoje pripomienky k uplatniteľnosti a prípadnému dopadu uvedených usmernení.
- 25 V bode 81 uvedeného rozsudku Všeobecný súd odmietol tvrdenie Komisie, podľa ktorého PLGK nepreukázala, v akom rozsahu mohla skutočnosť, že nebola vyzvaná vyjadriť sa k uplatneniu usmernení z roku 2014, mať vplyv na jej právnu situáciu, ani v akom rozsahu by mohla takáto možnosť vyjadriť sa

viest k inému obsahu napadnutého rozhodnutia. V tejto súvislosti Všeobecný súd vychádzal najmä zo skutočnosti, že právo dotknutých osôb predložiť svoje pripomienky má povahu podstatnej formálnej náležitosti v zmysle článku 263 ZFEÚ, ktorej porušenie konštatované zo strany Všeobecného súdu spôsobuje neplatnosť vadného aktu bez toho, aby bolo potrebné preukazovať ujmu spôsobenú tomu, kto sa takéhoto porušenia dovoľáva, alebo to, že správne konanie mohlo viesť k inému výsledku.

- 26 Napokon v bode 87 toho istého rozsudku Všeobecný súd konštatoval, že pokiaľ ide o tvrdenie Komisie založené na tom, že úvaha, podľa ktorej je prevádzková pomoc nezlučiteľná s vnútorným trhom, keďže samotná investičná pomoc je nezlučiteľná s uvedeným trhom, sa opiera o autonómny právny základ vyplývajúci zo Zmluvy, toto tvrdenie bolo uvedené po prvýkrát až na pojednávaní, pričom nemá nijakú oporu v znení rozhodnutia 2014/883 ani napadnutého rozhodnutia.
- 27 Za týchto podmienok Všeobecný súd vyhovel šiestemu žalobnému dôvodu, a teda zrušil články 2 až 5 sporného rozhodnutia bez toho, aby preskúmal ostatné žalobné dôvody uvedené na podporu tejto žaloby.

Návrhy účastníkov konania

- 28 Odvolateľka svojím odvolaním navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil napadnutý rozsudok,
- zamietol tretiu výhradu šiesteho žalobného dôvodu ako nedôvodnú,
- vrátil vec Všeobecnému súdu, aby preskúmal ostatných päť žalobných dôvodov,

subsidiárne:

- zrušil napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom sa bod 1 výroku týka záverov v spornom rozhodnutí týkajúcich sa investičnej pomoci,
- vrátil vec Všeobecnému súdu, aby preskúmal ostatných päť žalobných dôvodov, a

v každom prípade:

- rozhodol, že o trovách prvostupňového a odvolacieho konania sa rozhodne neskôr.

- 29 Mesto Gdynia a PLGK navrhujú zamietnuť odvolanie a uložiť Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.
- 30 Poľská republika navrhuje zamietnuť odvolanie.

O odvolaní

O prípustnosti odvolania

- 31 Mesto Gdynia a PLGK bez toho, aby formálne namietali neprípustnosť odvolania, uvádzajú, že rozsah a obsah jednotlivých odvolacích dôvodov uvedených na jeho podporu nie sú dostatočne jasné. Tieto odvolacie dôvody sú podľa nich formulované odlišne v bode 32 odvolania, v čiastkových bodoch predchádzajúcich jednotlivým výhradám a v samotnom obsahu týchto odvolacích dôvodov.

- 32 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry z článku 256 ods. 1 druhého pododseku ZFEÚ, článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, ako aj z článku 168 ods. 1 písm. d) rokovacieho poriadku vyplýva, že v odvolaní musia byť presne uvedené napádané časti rozsudku, ktorého zrušenie sa navrhuje, ako aj právne tvrdenia, ktoré tento návrh osobitným spôsobom podporujú. V tejto súvislosti článok 169 ods. 2 rokovacieho poriadku spresňuje, že v právnych dôvodoch a právnych tvrdeniach sa presne označia časti odôvodnenia Všeobecného súdu, ktoré sa napádajú (uznesenie z 15. januára 2019, CeramTec/ÚHVT, C-463/18 P, neuverejnené, EU:C:2019:18, bod 28 a citovaná judikatúra).
- 33 V prejednávanej veci je potrebné uviesť, že mesto Gdynia a PLGK sa obmedzujú na všeobecné tvrdenie, že odvolacie dôvody nie sú jasné, keďže na ich opísanie sú použité rôzne formulácie. Nevysvetľujú však, v čom takéto rozdiely bránia porozumieť tvrdeniam Komisie uvedeným v odvolaní. Okrem toho Komisia v rámci každého z odvolacích dôvodov svojho odvolania presne identifikuje napádané časti napadnutého rozsudku a podrobne uvádza právne tvrdenia, o ktoré sa osobitne opiera jej návrh na zrušenie tohto rozsudku, čím umožňuje každému náležite obozretnému účastníkovi konania pochopiť jeho obsah a Súdnu dvoru vykonať preskúmanie zákonnosti (pozri analogicky rozsudok z 28. januára 2016, Heli-Flight/EASA, C-61/15 P, neuverejnený, EU:C:2016:59, bod 77). Argumentácia, ktorú mesto Gdynia a PLGK uviedli vo svojich písomných podaniach, svedčí o tom, že boli schopné pochopiť odvolacie dôvody.
- 34 Toto odvolanie preto nemožno považovať za neprípustné v celom rozsahu.
- 35 Je potrebné dodať, že v rozsahu, v akom mesto Gdynia a PLGK uvádzajú samostatnú argumentáciu smerujúcu osobitne k spochybneniu prípustnosti druhého odvolacieho dôvodu, táto argumentácia bude rozobratá v rámci preskúmania tohto odvolacieho dôvodu.

O veci samej

- 36 Na podporu svojho odvolania odvolateľka uvádza tri odvolacie dôvody, z ktorých prvý je založený na nesprávnych právnych posúdeniach týkajúcich sa rozsahu práv, ktoré dotknutým osobám v prejednávanej veci vyplývajú z článku 108 ods. 2 ZFEÚ, druhý je založený na nesprávnom výklade sporného rozhodnutia a tretí, uvedený subsidiárne, je založený na neprimeranosti bodu 1 výroku napadnutého rozsudku.

O prvej časti prvého odvolacieho dôvodu

Argumentácia účastníkov konania

- 37 V prvej časti prvého odvolacieho dôvodu Komisia Všeobecnému súdu vytýka, že v bodoch 69 až 89 napadnutého rozsudku nesprávne uplatnil právo priznané dotknutým osobám článkom 108 ods. 2 ZFEÚ predložiť pripomienky, a to v rozpore s rozsudkom z 8. mája 2008, Ferriere Nord/Komisia (C-49/05 P, neuverejnený, EU:C:2008:259), keď za okolností prejednávanej veci nesprávne kvalifikoval toto právo ako „podstatnú formálnu náležitosť“, ktorej nedodržanie spôsobuje automaticky neplatnosť sporného rozhodnutia bez toho, aby bolo potrebné preukázať vplyv tohto porušenia na situáciu dotknutej osoby alebo na závery, ku ktorým sa dospelo v tomto rozhodnutí.
- 38 Komisia tvrdí, že všetky právne dôsledky vyplývajúce z nesprávnej kvalifikácie predmetného práva ako „podstatnej formálnej náležitosti“ tiež predstavujú nesprávne právne posúdenie. Podľa nej Všeobecný súd osobitne v bode 70 napadnutého rozsudku nesprávne konštatoval, že je oprávnený aj bez návrhu preskúmať porušenie tejto podstatnej formálnej náležitosti ako dôvod týkajúci sa verejného poriadku.

- 39 Okrem toho bola podľa jej názoru argumentácia uvedená v konaní na Všeobecnom súde založená na takomto porušení neprípustná v rozsahu, v akom sa týkala právneho režimu použitého v spornom rozhodnutí, keďže túto argumentáciu predložila PLGK až v štádiu repliky, ktorú táto spoločnosť predložila v prvostupňovom konaní.
- 40 Podľa Komisie Všeobecný súd tým, že v bode 70 napadnutého rozsudku kvalifikoval uvedenú argumentáciu ako „rozšírenie žalobného dôvodu už skôr uvedeného priamo alebo implicitne v žalobe“ a rozhodol o jej prípustnosti, porušil pravidlo, ktoré zakazuje uvádzanie nových dôvodov počas konania.
- 41 Keďže mesto Gdynia a PLGK v tejto žalobe uviedli žalobný dôvod založený na porušení ich procesných záruk pri prijímaní sporného rozhodnutia, spočívajúci v tom, že nemali príležitosť predložiť pripomienky, poukázali na to, že pred prijatím tohto rozhodnutia nebolo začaté nové konanie vo veci formálneho zisťovania, ktoré by umožnilo preskúmať právne účinky vylúčenia výdavkov spojených s plnením úloh verejného záujmu z pôsobnosti dotknutej štátnej pomoci. Tento žalobný dôvod bol teda založený na úplne inom odôvodnení, než je odôvodnenie týkajúce sa neuskutočnenia konzultácie s mestom Gdynia a spoločnosťou PLGK v súvislosti s usmerneniami z roku 2014.
- 42 Komisia dodáva, že hoci právo na obranu má v prejednávanej veci len členský štát zodpovedný za poskytnutie pomoci, Poľská republika nepodala žalobu o neplatnosť sporného rozhodnutia založenú na porušení jej práva na obranu alebo jej práva na kontradiktórnu diskusiu, pričom takýto dôvod nemôže uplatniť ako vedľajší účastník konania.
- 43 Mesto Gdynia a PLGK zastávajú názor, že prvá časť prvého odvolacieho dôvodu je nedôvodná.
- 44 Komisia sa podľa nich svojím odvolávaním na ustálenú judikatúru, podľa ktorej je úlohou dotknutých osôb v konaní vo veci formálneho zisťovania výlučne poslužiť Komisii ako zdroj informácií, snaží minimalizovať význam práva dotknutých osôb v prejednávanej veci predložiť pripomienky. Takéto tvrdenia sú však podľa ich názoru v rozpore so súčasným stavom práva Únie, keďže rozsudky citované Komisiou v tejto súvislosti boli vyhlásené pred nadobudnutím platnosti Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“).
- 45 V súčasnosti je podľa nich potrebné zohľadniť právo dotknutých osôb byť vypočutý pred prijatím rozhodnutia Komisie. Mesto Gdynia a PLGK tvrdia, že na rozdiel od toho, čo v tejto súvislosti uvádza Komisia, ich vyjadrenia nesmerovali k tomu, že zo skutočnosti, že na konania vedené Komisiou sa v plnom rozsahu uplatňuje Charta, pričom na príjemcu pomoci, akým je PLGK, sa použije článok 41 ods. 2 písm. a) Charty, podľa ktorého má každý právo na vypočutie pred prijatím akéhokoľvek individuálneho opatrenia, ktoré by sa ho mohlo nepriaznivo dotýkať, vyplýva, že mesto Gdynia a PLGK majú na základe ustanovení Charty právo na kontradiktórnu diskusiu s Komisiou.
- 46 Okrem toho na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, Všeobecný súd podľa nich v bode 70 napadnutého rozsudku správne zamietol jej tvrdenie, že argumentácia spoločnosti PLGK v jej replike týkajúca sa zmeny právneho režimu použitého v spornom rozhodnutí predstavuje nový žalobný dôvod. Navyše skutočnosť, že Všeobecný súd spresnil, že môže *ex officio* prihliadnuť na porušenie podstatnej formálnej náležitosti, podľa nich neznamená, že v prejednávanej veci skúmal toto porušenie *ex officio*.
- 47 V prvej časti prvého odvolacieho dôvodu sa Komisia zamerala na rozsudok z 8. mája 2008, Ferriere Nord/Komisia (C-49/05 P, neuverejnený, EU:C:2008:259), pričom podľa nich navrhla jeho reštriktívny výklad, zatiaľ čo Všeobecný súd odkázal aj na iné rozsudky Súdneho dvora a Všeobecného súdu, a to osobitne na rozsudok z 11. decembra 2008, Komisia/Freistaat Sachsen (C-334/07 P, EU:C:2008:709). Z bodu 56 tohto posledného uvedeného rozsudku podľa ich názoru vyplýva, že ak sa predtým, ako Komisia prijala rozhodnutie, zmenil právny režim, počas účinnosti ktorého členský štát oznámil plánovanú pomoc, Komisia musí požiadať dotknuté osoby, aby sa vyjadrili k zlučiteľnosti tejto pomoci

s novými pravidlami. Povinnosť vyzvať dotknuté osoby, aby sa vyjadrili, zostáva podľa nich pravidlom, pričom výnimkou je prípad, keď nový právny režim neobsahuje podstatné zmeny oproti predtým účinnému režimu.

- 48 Rozsudok z 8. mája 2008, Ferriere Nord/Komisía (C-49/05 P, neuverejnený, EÚ:C:2008:259), podľa mesta Gdynia a spoločnosti PLGK neumožňuje Komisii vyvodiť všeobecné pravidlá uplatniteľné na akúkoľvek situáciu, pretože skutkové a právne okolnosti relevantné vo veci, v ktorej bol vydaný tento rozsudok, sa líšia od skutkových a právnych okolností posudzovaných v napadnutom rozsudku. Konkrétne v prvom rade vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 8. mája 2008, Ferriere Nord/Komisía (C-49/05 P, neuverejnený, EÚ:C:2008:259), účastníci konania ani Všeobecný súd nepoukázali na také významné rozdiely medzi rozhodnutím o začatí konania a napadnutým rozhodnutím, ako sú rozdiely, ktoré konštatoval Všeobecný súd v bodoch 67 až 71 napadnutého rozsudku.
- 49 V druhom rade, v prejednávanej veci bolo podľa mesta Gdynia a spoločnosti PLGK rozhodnutie 2014/883, ktorým bolo ukončené konanie Komisie, už prijaté a bolo predmetom žaloby na Všeobecnom súde, pričom po jeho následnom zrušení okamžite nasledovalo nové ukončenie znovu začatého konania, k čomu vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 8. mája 2008, Ferriere Nord/Komisía (C-49/05 P, neuverejnený, EÚ:C:2008:259), nedošlo.
- 50 V treťom rade Všeobecný súd v uvedenom rozsudku podľa nich jasne uviedol, že zásady stanovené dvoma predmetnými právnymi režimami štátnej pomoci sú v podstate totožné. Súdny dvor tiež poukázal na túto podobnosť v uvedenom rozsudku. Naopak, v bodoch 67 až 78 napadnutého rozsudku Všeobecný súd podľa mesta Gdynia a spoločnosti PLGK presne preukázal, že nové ustanovenia usmernení z roku 2014, ktoré Komisia uplatnila v spornom rozhodnutí, priniesli podstatné zmeny v porovnaní s predtým účinným právnym režimom, ktorý bol zohľadnený v rozhodnutí o začatí konania, ako aj v rozhodnutí 2014/883.
- 51 Mesto Gdynia a PLGK sa domnievajú, že tieto zmeny, ako aj povinnosť Komisie dostatočne vymedziť rámec svojho preskúmania, viedli Všeobecný súd k tomu, že v prejednávanej veci kvalifikoval povinnosť Komisie umožniť dotknutým stranám predložiť svoje pripomienky ako „podstatnú formálnu náležitosť“ v súlade s bodom 55 rozsudku z 11. decembra 2008, Komisia/Freistaat Sachsen (C-334/07 P, EÚ:C:2008:709). Zmeny takéhoto rozsahu by totiž podľa nich veľmi pravdepodobne vyžadovali nové konanie vo veci formálneho zisťovania podľa článku 6 nariadenia č. 659/1999, na čo by títo účastníci určite vo svojich pripomienkach upozornili, ak by dostali možnosť ich formulovať.
- 52 Prístup, ktorý zastáva Komisia, je podľa ich názoru zároveň v rozpore so stanoviskom vyjadreným v návrhoch, ktoré predniesla generálna advokátka Sharpston vo veci Španielsko/Komisía (C-114/17 P, EÚ:C:2018:309), podľa ktorého právo členského štátu byť vypočutý Komisiou predstavuje v situácii, o akú ide v tejto veci, podstatnú formálnu náležitosť. Mesto Gdynia a PLGK tiež súhlasia s názorom vyjadreným v týchto návrhoch, že nie je dôležité, či sa dotknutému členskému štátu podarí konkrétne preukázať, že keby Komisia toto právo neporušila, bolo by jej rozhodnutie týkajúce sa príslušnej štátnej pomoci iné. Takáto podmienka je totiž podľa nich nevyhnutne špekulatívna a je ťažké určiť štandard dokazovania a mieru presnosti, ktorá sa vyžaduje na preukázanie, že dotknuté rozhodnutie by skutočne bolo odlišné.
- 53 Mesto Gdynia a PLGK uvádzajú, že keď Komisia 31. marca 2014 prijala usmernenia z roku 2014, vyzvala tak členské štáty, ako aj letiská, ktoré sú príjemcami pomoci, aby predložili svoje pripomienky k opatreniam, v súvislosti s ktorými Komisia začala konania vo veci formálneho zisťovania. V tejto výzve bolo uvedených 23 konaní, ktoré sa týkajú štátnej pomoci letiskám alebo leteckým spoločnostiam, ale nehovorí sa tam o prípade letiska Gdynia-Kosakowo, ktorý bol uzavretý rozhodnutím 2014/883. Tento postup možno podľa nich označiť za „diskriminačný“. V tejto súvislosti nie je dôležité, že toto rozhodnutie už bolo prijaté, keďže následne došlo k jeho späťvzatiu, pričom Komisia v tejto veci znovu začala správne konanie ukončené prijatím sporného rozhodnutia.

- 54 Poľská republika sa tiež domnieva, že prvá časť prvého odvolacieho dôvodu je nedôvodná.
- 55 Konkrétne tvrdí, že z napadnutého rozsudku nijako nevyplýva, že by Všeobecný priznal dotknutým osobám v prejednávanej veci právo na obranu. Naopak, Všeobecný súd podľa nej rozhodol, že Komisia bola povinná vyzvať posledné uvedené na predloženie svojich argumentov pred prijatím sporného rozhodnutia, a to vzhľadom na rozsah zmien vykonaných usmerneniami z roku 2014. Právo predložiť pripomienky podľa jej názoru nie je obmedzené len na právo na obranu, ale má širší rozsah. Podľa Poľskej republiky toto právo predstavuje najmä základný prvok tak práva na riadnu správu vecí verejných stanoveného v článku 41 Charty, na ktoré sa môžu odvolávať mesto Gdynia a PLGK, ako aj práva na ochranu legitímnej dôvery.
- 56 Postoj, ktorý zastáva Komisia, by okrem toho mohol podľa Poľskej republiky porušiť tieto základné práva, pretože v prejednávanej veci nie je z dôvodu zásadných rozdielov medzi usmerneniami pre regionálnu pomoc a usmerneniami z roku 2014 možné preukázať vplyv toho, že účastníci konania v oblasti štátnej pomoci boli zbavení možnosti predložiť pripomienky, na výsledok tohto konania. Z toho podľa nej vyplýva, že Komisia by mohla ignorovať povinnosť vypočúť účastníkov bez obáv z negatívnych dôsledkov.
- 57 Komisia podľa Poľskej republiky nespochybnila existenciu zásadných rozdielov medzi usmerneniami pre regionálnu pomoc a usmernenia z roku 2014 a nespochybnila ani skutočnosť, že dotknutým osobám v tejto veci neumožnila predložiť pripomienky pred prijatím sporného rozhodnutia.
- 58 Hoci Súdny dvor v rozsudku z 8. mája 2008, Ferriere Nord/Komisía (C-49/05 P, neuverejnený, EU:C:2008:259), výslovne neuviedol, že právo predložiť pripomienky predstavuje podstatnú formálnu náležitosť, ani to nevylúčil. Pokiaľ ide o rozsudok z 11. decembra 2008, Komisia/Freistaat Sachsen (C-334/07 P, EU:C:2008:709), Komisia podľa Poľskej republiky nezohľadnila bod 55 uvedeného rozsudku, v ktorom Súdny dvor jasne uviedol, že povinnosť Komisie umožniť dotknutým osobám predložiť svoje pripomienky predstavuje podstatnú formálnu náležitosť. Komisia sa uspokojila s odkazom na bod 56 tohto rozsudku, hoci body 55 a 56 uvedeného rozsudku sa podľa nej musia vykladať spoločne.
- 59 Komisia podľa Poľskej republiky nezohľadnila ani skutočnosť, že v návrhoch, ktoré predniesla generálna advokátka Sharpston vo veci Španielsko/Komisía (C-114/17 P, EU:C:2018:309), bolo navrhnuté, že vzhľadom na to, že Komisia založila svoje pozmeňujúce rozhodnutie na informáciách, ku ktorým účastník konania nemohol predložiť pripomienky, konala v rozpore s právom tejto osoby byť vypočutý, a teda aj so zásadou riadnej správy vecí verejných.
- 60 Okrem toho podľa Poľskej republiky bez ohľadu na porušenie práva žalobcov v prvostupňovom konaní predložiť pripomienky Komisia porušila jej právo na obranu ako členského štátu, ktorému je určené sporné rozhodnutie, a zabránila jej uplatniť svoje tvrdenia pred prijatím tohto rozhodnutia. Poľská republika ako vedľajší účastník konania má podľa svojho názoru právo namietat v tomto konaní porušenie svojho práva na obranu.
- 61 Argumentácia Komisie, ktorou uvedená inštitúcia spochybňuje možnosť Poľskej republiky uplatňovať takéto porušenie, je podľa tohto štátu neprípustná z dôvodu jej oneskorenia, keďže Komisia túto možnosť spochybnila prvýkrát až v štádiu repliky, ktorú predložila Súdnemu dvoru, hoci Poľská republika na uvedené porušenie poukazovala od začiatku prvostupňového konania.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 62 Na úvod je po prvé potrebné poznamenať, že Všeobecný súd nepreskúmal tretiu výhradu šiesteho žalobného dôvodu v rámci žaloby, ktorá mu bola predložená, vzhľadom na právo na obranu, ktorého nositeľmi sú len členské štáty ako účastníci konaní o preskúmaní štátnej pomoci (pozri v tomto

zmysle rozsudok z 24. septembra 2002, Falck a Acciaierie di Bolzano/Komisia, C-74/00 P a C-75/00 P, EU:C:2002:524, body 80 až 83), ale vzhľadom na právo dotknutých osôb predložiť pripomienky podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ.

- 63 Ako vyplýva z bodu 89 napadnutého rozsudku, Všeobecný súd konštatoval porušenie tohto práva v prejednávanej veci, pričom následne dospel k záveru, že nie je potrebné vyjadrovať sa okrem iného k možnosti mesta Gdynia a spoločnosti PLGK odvolávať sa pred Všeobecným súdom na porušenie práva Poľskej republiky na obranu, ktoré bolo uvedené aj vo vyjadrení tohto členského štátu ako vedľajšieho účastníka konania.
- 64 V dôsledku toho nie je potrebné v tomto štádiu konania skúmať tvrdenia predložené Súdnemu dvoru, ktoré sa týkajú jednak otázky, či je Poľská republika ako vedľajší účastník konania v prvostupňovom konaní oprávnená uplatniť žalobný dôvod založený na porušení jej práva na obranu alebo jej práva na kontradiktórnu diskusiu, hoci nepodala žalobu o neplatnosť sporného rozhodnutia založenú na porušení týchto práv, a jednak, či takéto porušenie spôsobuje neplatnosť sporného rozhodnutia. Z toho vyplýva, že na účely preskúmania tohto odvolania nie je potrebné posúdiť ani argumentáciu predloženú Súdnemu dvoru uvedeným členským štátom, ktorá sa týka neprípustnosti argumentácie, ktorú Komisia uviedla pred Súdnym dvorom a ktorou Komisia spochybňuje možnosť Poľskej republiky namietat takéto porušenie.
- 65 V druhom rade z napadnutého rozsudku a najmä z jeho bodu 89 vyplýva, že Všeobecný súd sa nevyjadril ani k povinnosti Komisie vyzvať dotknuté osoby v prejednávanej veci, aby predložili svoje pripomienky k faktickým zmenám vykonaným v spornom rozhodnutí, a teda zameral sa na túto povinnosť v rozsahu, v akom sa týka nového právneho režimu použitého v uvedenom rozhodnutí. V dôsledku toho Súdnemu dvoru neprináleží ani skúmať argumentáciu mesta Gdynia a spoločnosti PLGK, ktorou Komisia vytykajú, že nevyzvala účastníkov konania v tejto veci, aby predložili svoje stanovisko vzhľadom na nové údaje o skutkových okolnostiach uvedené v spornom rozhodnutí.
- 66 V treťom rade, pokiaľ ide o argumentáciu Komisie uvedenú v bodoch 39 až 41 tohto rozsudku, je potrebné pripomenúť, že podľa článku 84 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu je uvádzanie nových dôvodov prípustné počas konania len vtedy, ak sú tieto dôvody založené na nových právnych a skutkových okolnostiach, ktoré vyšli najavo v priebehu konania. Dôvod alebo tvrdenie, ktoré predstavujú doplnenie dôvodu uvedeného skôr, či už priamo alebo nepriamo, v pôvodnom návrhu na začatie konania a ktoré úzko súvisia s týmto dôvodom, však musia byť vyhlásené za prípustné (rozsudok z 11. júla 2013, Ziegler/Komisia, C-439/11 P, EU:C:2013:513, bod 46 a citovaná judikatúra).
- 67 V prejednávanej veci je nesporné, že ako uviedol Všeobecný súd v bode 70 napadnutého rozsudku, mesto Gdynia a PLGK vo svojom návrhu na začatie konania uviedli, že im malo byť umožnené vyjadriť sa k novým argumentom a novej analýze uskutočnenej Komisiou a že opomenutie, na ktoré v tejto súvislosti poukázali, je ako také porušením podstatných formálnych náležitostí. Komisia nespochybňuje ani to, že ako konštatoval aj Všeobecný súd v uvedenom bode 70, bod II.14 žaloby, v ktorom sú zhrnuté dôvody uvedené na podporu žaloby podanej na Všeobecnom súde, má názov „Porušenie podstatných formálnych náležitostí v súvislosti s právom žalobcov predložiť svoje pripomienky a vyjadriť sa“.
- 68 Za týchto okolností sa Všeobecný súd nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v tom istom bode 70 rozhodol, že tvrdenie uvedené v replike spoločnosti PLGK založené na porušení práva dotknutých osôb predložiť pripomienky k relevantnosti nového právneho režimu, ktorým sa táto spoločnosť zameriavala práve na novú analýzu Komisie vykonanú v spornom rozhodnutí, predstavuje rozšírenie žalobného dôvodu uvedeného v žalobe a spočívajúceho v porušení podstatných formálnych náležitostí v súvislosti s právom mesta Gdynia a spoločnosti PLK predložiť pripomienky.

- 69 Keďže Všeobecný súd správne konštatoval prípustnosť tohto tvrdenia, mohol ho oprávnené preskúmať z vecného hľadiska bez ohľadu na to, či, ako tiež uviedol v bode 70 napadnutého rozsudku, sa mohol zaoberať porušením, ktoré je predmetom uvedeného tvrdenia, z úradnej moci, keďže ide o dôvod týkajúci sa verejného poriadku.
- 70 Po týchto úvodných konštatovaniach je potrebné pripomenúť, že pokiaľ ide o právo, o ktorého porušení Všeobecný súd rozhodol, že spôsobuje neplatnosť článkov 2 až 5 sporného rozhodnutia, podľa judikatúry Súdneho dvora sa podniky, ktoré sú potenciálnymi príjemcami štátnej pomoci, považujú za dotknuté osoby, pričom Komisia je povinná vyzvať ich vo fáze preskúmania podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ na predloženie pripomienok (rozsudky z 15. júna 1993, Matra/Komisia, C-225/91, EU:C:1993:239, bod 16; z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, bod 59, ako aj z 11. septembra 2008, Nemecko a i./Kronofrance, C-75/05 P a C-80/05 P, EU:C:2008:482, bod 37 a citovaná judikatúra).
- 71 Hoci sa tieto dotknuté osoby nemôžu dovolávať práva na obranu, majú naopak právo zúčastniť sa v primeranom rozsahu so zreteľom na okolnosti prejednávaného prípadu na správnom konaní vedenom Komisiou (rozsudok z 8. mája 2008, Evonik Degussa/Komisia, C-49/05 P, neuverejnený, EU:C:2008:259, bod 69).
- 72 Súdny dvor v rámci uplatnenia článku 108 ods. 2 ZFEÚ rozhodol, že uverejnenie oznámenia v *Úradnom vestníku Európskej únie* predstavuje primeraný prostriedok na informovanie všetkých dotknutých osôb o začatí konania. Cieľom tohto oznámenia je získať od nich všetky informácie, ktoré majú Komisii pomôcť pri jej budúcich úkonoch. Takýto postup zaručuje tiež ostatným členským štátom a dotknutým kruhom možnosť byť vypočutý (rozsudok z 24. septembra 2002, Falck a Acciaierie di Bolzano/Komisia, C-74/00 P a C-75/00 P, EU:C:2002:524, bod 80, ako aj citovaná judikatúra).
- 73 Konanie o preskúmaní štátnej pomoci je však vzhľadom na svoju všeobecnú štruktúru konaním začatým proti členskému štátu, ktorý je vzhľadom na svoje povinnosti podľa práva Únie zodpovedný za poskytnutie pomoci. Z tohto dôvodu v prípade, ak členský štát nemal možnosť vyjadriť sa k určitým informáciám, Komisia ich nesmie v záujme rešpektovania práva na obranu použiť vo svojom rozhodnutí proti tomuto členskému štátu (rozsudok z 24. septembra 2002, Falck a Acciaierie di Bolzano/Komisia, C-74/00 P a C-75/00 P, EU:C:2002:524, bod 81, ako aj citovaná judikatúra).
- 74 V konaní o preskúmaní štátnej pomoci majú iné dotknuté osoby ako dotknutý členský štát len úlohu pripomenutú v bode 72 tohto rozsudku a v tejto súvislosti nemôžu žiadať o kontradiktórnu diskusiu s Komisiou, na ktorú má nárok dotknutý členský štát (rozsudok z 24. septembra 2002, Falck a Acciaierie di Bolzano/Komisia, C-74/00 P a C-75/00 P, EU:C:2002:524, bod 82, ako aj citovaná judikatúra).
- 75 Žiadne procesné ustanovenie týkajúce sa preskúmania štátnej pomoci nevyhradzuje príjemcovi takejto pomoci osobitné postavenie medzi dotknutými osobami. V tejto súvislosti je potrebné spresniť, že konanie o preskúmanie štátnej pomoci nie je konaním proti príjemcovi alebo príjemcom pomoci, ktoré by znamenalo, že príjemca alebo príjemcovia by mohli mať také široké práva, ako je samotné právo na obranu (rozsudok z 24. septembra 2002, Falck a Acciaierie di Bolzano/Komisia, C-74/00 P a C-75/00 P, EU:C:2002:524, bod 83).
- 76 Pokiaľ ide o konkrétne okolnosti prejednáwanej veci, je potrebné pripomenúť, že 2. júla 2013 Komisia prijala rozhodnutie o začatí konania vo veci formálneho zisťovania týkajúceho sa predmetného opatrenia pomoci podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ a vyzvala dotknuté osoby zúčastnené v predmetnom prípade, aby predložili svoje pripomienky. V rozhodnutí 2014/883 Komisia konštatovala, že predmetný projekt financovania predstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, pričom poľské orgány musia zabezpečiť jej vrátenie v rozsahu, v akom bola vyplatená. Toto rozhodnutie bolo následne zrušené a nahradené sporným rozhodnutím.

- 77 Okrem toho z bodu 79 napadnutého rozsudku vyplýva, čo v rámci tohto odvolania nie je spochybnené, že dotknuté osoby zúčastnené v predmetnom prípade neboli vyzvané, aby pred prijatím sporného rozhodnutia účinne predložili svoje pripomienky k uplatniteľnosti a prípadnému vplyvu usmernení z roku 2014, hoci tieto usmernenia boli uverejnené 4. apríla 2014, to znamená po prijatí rozhodnutia 2014/883, a teda po prvom skončení konania vo veci formálneho zisťovania.
- 78 Je teda potrebné preskúmať, či Všeobecný súd mohol v bode 81 napadnutého rozsudku oprávnené konštatovať, že právo dotknutých osôb zúčastnených v predmetnom prípade predložiť pred prijatím sporného rozhodnutia svoje pripomienky k tomuto novému právnemu režimu a osobitne k usmerneniam z roku 2014 má povahu podstatnej formálnej náležitosti v zmysle článku 263 ZFEÚ, ktorej porušenie spôsobuje neplatnosť dotknutého aktu bez toho, aby bolo potrebné preukazovať, že správne konanie mohlo viesť k inému výsledku.
- 79 Ako už Súdny dvor rozhodol, Komisia nemôže bez toho, aby porušila procesné práva dotknutých osôb, založiť svoje rozhodnutie na nových zásadách zavedených novým právnym režimom bez toho, aby ich vyzvala na predloženie pripomienok v tejto súvislosti (pozri v tomto zmysle rozsudok z 8. mája 2008, Ferriere Nord/Komisia, C-49/05 P, neuverejnený, EU:C:2008:259, body 70 a 71).
- 80 Podľa ustálenej judikatúry spôsobuje vada konania neplatnosť rozhodnutia alebo jeho časti len v prípade, ak sa preukáže, že pri neexistencii tejto vady by napadnuté rozhodnutie mohlo mať iný obsah (rozsudok z 23. apríla 1986, Bernardi/Parlament, 150/84, EU:C:1986:167, bod 28 a citovaná judikatúra).
- 81 Konkrétnejšie, pokiaľ ide o procesné práva dotknutých osôb, keď dôjde k zmene právneho režimu po tom, čo Komisia umožnila dotknutým osobám predložiť svoje pripomienky, a pred prijatím rozhodnutia Komisie týkajúceho sa plánovanej pomoci, ktoré Komisia založí na novom právnom režime bez toho, aby uvedené osoby vyzvala na predloženie pripomienok k tomuto režimu, samotná existencia rozdielov medzi právnym režimom, ku ktorému mali dotknuté osoby možnosť predložiť svoje pripomienky, a právnym režimom, na ktorom je založené uvedené rozhodnutie, nemôže sama osebe spôsobiť neplatnosť tohto rozhodnutia. Hoci sa totiž predmetné právne režimy zmenili, vzniká otázka, či vzhľadom na ustanovenia týchto režimov, ktoré sú relevantné pre prejednávany prípad, mohla uvedená zmena zmeniť zmysel napadnutého rozhodnutia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 8. mája 2008, Ferriere Nord/Komisia, C-49/05 P, neuverejnený, EU:C:2008:259, body 78 až 83).
- 82 Všeobecný súd sa teda v bode 81 napadnutého rozsudku dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že právo dotknutých osôb predložiť pripomienky za okolností, o aké ide v prejednávanej veci, má povahu podstatnej formálnej náležitosti v zmysle článku 263 ZFEÚ, ktorej porušenie spôsobuje neplatnosť napadnutého rozhodnutia, bez toho, aby bolo potrebné preukázať, že porušenie tohto práva mohlo ovplyvniť zmysel tohto rozhodnutia.
- 83 Z toho vyplýva, že Všeobecný súd sa tiež dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 83 uvedeného rozsudku odmietol argumentáciu Komisie, ktorou sa snažila preukázať, že sporné rozhodnutie by malo rovnaký obsah, aj keby bolo dotknutým osobám v prejednávanej veci umožnené predložiť pripomienky k usmerneniam z roku 2014, keďže prevádzková pomoc bola v každom prípade nezlučiteľná s vnútorným trhom z dôvodu nezlučiteľnosti investičnej pomoci s týmto trhom. Konkrétne Všeobecný súd odmietol túto argumentáciu, keď, ako vyplýva z bodu 82 tohto rozsudku, nesprávne vychádzal z toho, že nie je potrebné preukazovať, či konštatované porušenie mohlo ovplyvniť zmysel sporného rozhodnutia.
- 84 Všeobecný súd tiež vychádzal z podstatných zmien, ktoré zistil medzi usmerneniami pre regionálnu pomoc a usmerneniami z roku 2014, hoci Komisia sa uvedenou argumentáciou snažila práve preukázať, že bez ohľadu na akékoľvek zmeny zavedené usmerneniami z roku 2014 spočívalo

konštatovanie nezlučiteľnosti prevádzkovej pomoci na inom právnom základe nezávislom od týchto usmernení, takže toto konštatovanie by nemohlo byť dotknuté v prípade, že by dotknutým osobám bolo umožnené predložiť k nim svoje pripomienky.

- 85 Hoci totiž podstatné zmeny právneho základu, na ktorom je založené rozhodnutie Komisie, môžu v zásade ovplyvniť toto rozhodnutie, nie je to tak v prípade, ak je toto rozhodnutie založené aj na samostatnom právnom základe, ktorý sa nezmenil a ktorý sám osebe predstavuje oporu pre uvedené rozhodnutie.
- 86 Je teda potrebné konštatovať, že Všeobecný súd nemohol bez porušenia judikatúry týkajúcej sa procesných práv dotknutých osôb uvedenej v bodoch 70 až 75, ako aj v bodoch 79 a 81 tohto rozsudku, ani konštatovať, že nie je nevyhnutné skúmať vplyv neexistencie výzvy pre dotknuté osoby, aby sa vyjadrili k usmerneniam z roku 2014 pred prijatím tohto rozhodnutia, ani konštatovať takýto vplyv bez preskúmania argumentácie Komisie smerujúcej k preukázaniu existencie samostatného a nezávislého právneho základu uvedeného rozhodnutia.
- 87 Konštatovanie uvedené v predchádzajúcom bode nespochybňuje ani ďalšie tvrdenia uvedené pred Súdny dvorom a to v prvom rade tvrdenia založené na rozsudku z 11. decembra 2008, Komisia/Freistaat Sachsen (C-334/07 P, EU:C:2008:709). Je pravda, že v bode 55 tohto rozsudku Súdny dvor v podstate uviedol, že z článku 108 ods. 2 ZFEÚ, ako aj z článku 1 písm. h) nariadenia č. 659/1999 vyplýva, že ak Komisia rozhodne o začatí konania vo veci formálneho zisťovania v súvislosti s plánovanou pomocou, musí umožniť dotknutým osobám, medzi ktorými je jeden alebo viac dotknutých podnikov, predložiť ich pripomienky, pričom toto pravidlo má charakter podstatnej formálnej náležitosti.
- 88 Tento rozsudok sa však jednak týka povinností, ktoré má Komisia ku dňu začatia konania vo veci formálneho zisťovania. Okrem toho nastoľuje otázku použitia nových právnych pravidiel prijatých po oznámení plánovanej pomoci. Týka sa teda otázok, ktoré sú odlišné od otázok vznesených v rámci tohto odvolania, a to práva mať možnosť predložiť pripomienky, o ktoré sa opierajú mesto Gdynia a PLGK v súvislosti so zmenou právneho režimu, ku ktorej došlo potom, ako boli uvedení účastníci vyzvaní, aby predložili svoje pripomienky, a pred prijatím sporného rozhodnutia.
- 89 V druhom rade konštatovanie uvedené v bode 86 tohto rozsudku nie je spochybnené ani argumentáciou predloženou tak mestom Gdynia a spoločnosťou PLGK, ako aj Poľskou republikou, podľa ktorej sa právo dotknutých osôb mať možnosť predložiť pripomienky v takej situácii, o akú ide v prejednávannej veci, musí posudzovať vzhľadom na základné práva chránené Chartou, a najmä vzhľadom na právo na riadnu správu vecí verejných zakotvené v jej článku 41, pričom vyššie uvedené právo tvorí jednu z jeho súčastí.
- 90 V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že ako tvrdí Komisia a ako tiež uviedol generálny advokát v bode 52 svojich návrhov, nadobudnutie platnosti Charty nezmenilo povahu práv priznaných článkom 108 ods. 2 ZFEÚ a jeho cieľom nie je ani zmeniť povahu preskúmania štátnej pomoci zavedeného Zmluvou.
- 91 Navyše na rozdiel od toho, čo tvrdí Poľská republika svojím všeobecným tvrdením uvedeným v bode 56 tohto rozsudku týkajúcim sa prípadného porušenia základných práv, nemožno bez ďalšieho konštatovať, že existencia rozdielov medzi oboma právnymi režimami, o ktoré ide v prejednávannej veci, znemožňuje preukázať, že skutočnosť, že dotknutým osobám bola upretá možnosť podať pripomienky k usmerneniam z roku 2014, môže mať vplyv na výsledok konania. Naopak, práve vďaka takým rozdielom by prípadne mohol byť takýto dôkaz predložený. Otázka, či to, že s dotknutými osobami zúčastnenými v prejednávannej veci neboli usmernenia z roku 2014 konzultované, môže mať skutočne vplyv na záver, ku ktorému dospela Komisia v spornom rozhodnutí, sa však týka vecného posúdenia druhej časti prvého odvolacieho dôvodu a druhého odvolacieho dôvodu.

- 92 V treťom rade, pokiaľ ide o tvrdenia uvedené v bodoch 52 a 59 tohto rozsudku, založené na návrhoch, ktoré predniesla generálna advokátka Sharpston vo veci Španielsko/Komisia (C-114/17 P, EU:C:2018:309), stačí uviesť, že v rozsudku z 20. septembra 2018, Španielsko/Komisia (C-114/17 P, EU:C:2018:753), sa Súdny dvor neriadil rovnakými úvahami, aké uvádzajú tieto návrhy.
- 93 V štvrtom rade a napokon, pokiaľ ide o tvrdenie uvedené v bode 53 tohto rozsudku, ktoré je založené na tom, že Komisia v iných konaniach vyzvala členské štáty a letiská, ktoré boli príjemcami pomoci, aby predložili svoje pripomienky, je potrebné uviesť, že ako v podstate poznamenal generálny advokát v bode 54 svojich návrhov, skutočnosť, že Komisia v rámci 23 konaní, na ktoré odkazujú mesto Gdynia a PLGK, dodržala procesné práva dotknutých osôb opísané v bode 79 tohto rozsudku, aj keby bola preukázaná, nijako nespochybňuje úvahy uvedené v bode 82 tohto rozsudku, z ktorých vyplýva, že právo, na ktoré sa odvolávajú mesto Gdynia a PLGK v rámci tejto veci, nemá povahu podstatnej formálnej náležitosti, ktorej samotné porušenie spôsobuje neplatnosť sporného rozhodnutia.
- 94 Prvej časti prvého odvolacieho dôvodu je preto potrebné vyhovieť.
- 95 Ako pritom vyplýva z bodu 82 tohto rozsudku, pochybenia konštatované v bodoch 82 až 86 tohto rozsudku môžu spôsobiť neplatnosť napadnutého rozsudku, v rozsahu, v akom Všeobecný súd zrušil sporné rozhodnutie, iba v prípade, že ustanovenia usmernení z roku 2014, o ktoré sa Komisia opierała v tomto rozhodnutí, skutočne nemohli zmeniť zmysel uvedeného rozhodnutia. Ako však vyplýva z bodu 91 tohto rozsudku, otázka, či ide o taký prípad, sa týka vecného posúdenia druhej časti prvého odvolacieho dôvodu a druhého odvolacieho dôvodu.
- 96 Druhú časť prvého odvolacieho dôvodu a druhý odvolací dôvod je preto potrebné preskúmať spoločne.

O druhej časti prvého odvolacieho dôvodu a o druhom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

– Argumentácia účastníkov konania týkajúca sa druhej časti prvého odvolacieho dôvodu

- 97 V druhej časti prvého odvolacieho dôvodu Komisia tvrdí, že Všeobecný súd v bodoch 71 až 89 napadnutého rozsudku nesprávne vyložil a uplatnil judikaturu vyplývajúcu z rozsudku z 8. mája 2008, Ferriere Nord/Komisia (C-49/05 P, neuverejnený, EU:C:2008:259), keď dospel k záveru, že Komisia v prejednávanej veci porušila podstatnú formálnu náležitosť tým, že mestu Gdynia a spoločnosti PLGK neumožnila predložiť svoje pripomienky k usmerneniam z roku 2014.
- 98 Mesto Gdynia a PLGK uvádzajú, že Komisia nesprávne tvrdila, že jej rozhodnutie o zlučiteľnosti opatrenia pomoci s vnútorným trhom nebolo založené na usmerneniach z roku 2014. Ako podľa nich Všeobecný súd preukázal v bode 84 napadnutého rozsudku, Komisia v bodoch 245 a 246 odôvodnenia sporného rozhodnutia výslovne uviedla usmernenia z roku 2014 v rámci svojho posúdenia zlučiteľnosti prevádzkovej pomoci s vnútorným trhom.
- 99 Okrem toho na rozdiel od rozsudku z 8. mája 2008, Ferriere Nord/Komisia (C-49/05 P, neuverejnený, EU:C:2008:259), Komisia podľa ich názoru nemôže v prejednávanej veci tvrdiť, že zásady a kritériá posudzovania uvedené v usmerneniach z roku 2014 sú v podstate totožné so zásadami a kritériami obsiahnutými v predchádzajúcom právnom režime.
- 100 Mesto Gdynia a PLGK spochybňujú tvrdenie Komisie, podľa ktorého Všeobecný súd preukázal čisto formalistický prístup, keď v bode 73 napadnutého rozsudku uviedol, že Komisia sa pri analýze zlučiteľnosti prevádzkovej pomoci s vnútorným trhom, a to jednak v rámci rozhodnutia o začatí konania a rozhodnutia 2014/883, a jednak v rámci sporného rozhodnutia, odvolala na rôzne

ustanovenia Zmluvy. Zásadne odlišný charakter usmernení o regionálnej pomoci a usmernení z roku 2014 podľa nich súvisí jednak s tým, že prvé z nich sa týkajú regionálnej pomoci a druhé odvetvovej pomoci, a jednak s radom tvrdení, ktoré Všeobecný súd uviedol v bodoch 67 až 78 napadnutého rozsudku.

- 101 Podľa mesta Gdynia a spoločnosti PLGK teda nič nemôže odôvodniť tvrdenie, že rozsudok z 8. mája 2008, Ferriere Nord/Komisia (C-49/05 P, neuverejnený, EU:C:2008:259), zbavuje Komisiu povinnosti uskutočniť konzultáciu s dotknutými osobami, ak sa domnieva, že táto konzultácia nemôže zmeniť jej rozhodnutie. Právo dotknutých osôb predložiť pripomienky má podľa nich v tomto prípade povahu podstatnej formálnej náležitosti, ktorej porušenie konštatované v prejednávanej veci spôsobuje neplatnosť vadného aktu bez toho, aby bolo potrebné preukázať, že správne konanie mohlo viesť k inému výsledku.
- 102 Poľská republika tvrdí, že Komisia neberie do úvahy podrobný výklad Všeobecného súdu týkajúci sa podstatných zmien zavedených usmerneniami z roku 2014. Skutočnosť, že posledné uvedené usmernenia sa podstatne líšia od predchádzajúceho právneho režimu, vyplýva podľa nich z tvrdenia Komisie, podľa ktorého Komisia uplatnila len prvé kritérium uvedené v bode 113 usmernení z roku 2014. Okrem toho kritérium spočívajúce v napomáhaní regionálnemu rozvoju uvedené v usmerneniach z roku 2014 sa podľa ich názoru vykladá odlišne od kritéria prínosu pre regionálny rozvoj stanoveného v usmerneniach pre regionálnu pomoc.
- 103 Poľská republika nemôže akceptovať ani stanovisko Komisie, podľa ktorého je irelevantné, že usmernenia z roku 2014 boli prijaté na základe iného ustanovenia Zmluvy, a to článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ, než jej oznámenie nazvané „Usmernenia Spoločenstva týkajúce sa financovania letísk a štátnej pomoci na začatie činnosti pre letecké spoločnosti s odletom z regionálnych letísk“ (Ú. v. EÚ C 312, 2005, s. 1, ďalej len „usmernenia z roku 2005“), ktoré bolo prijaté na základe článku 107 ods. 3 písm. a) ZFEÚ. Aj keď tieto dve ustanovenia Zmluvy majú spoločné to, že umožňujú schváliť pomoc určenú na rozvoj určitých oblastí, podľa nej stanovujú rôzne dodatočné podmienky zlučiteľnosti pomoci, keď konkrétne článok 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ vyžaduje, aby poskytnutá pomoc nepriaznivo neovplyvnila podmienky obchodu tak, že by to bolo v rozpore so spoločným záujmom. Podľa bodov 131 a 132 usmernení z roku 2014 Komisia pri posudzovaní zlučiteľnosti prevádzkovej pomoci zohľadňovala narušenie hospodárskej súťaže a účinky na obchod.
- 104 To podľa Poľskej republiky znamená, že pred prijatím sporného rozhodnutia jej mala Komisia umožniť predložiť svoje pripomienky k otázke obmedzenia nadmerného narušenia hospodárskej súťaže, pričom táto povinnosť bola zavedená usmerneniami z roku 2014. Podľa jej názoru to preukazuje tak podstatnú povahu zmien, ktoré tieto usmernenia priniesli, ako aj skutočnosť, že posúdenie obsiahnuté v spornom rozhodnutí mohlo byť iné, ak by Komisia umožnila Poľskej republike predložiť pripomienky.

– Argumentácia účastníkov konania týkajúca sa druhého odvolacieho dôvodu

- 105 Svojím druhým odvolacím dôvodom Komisia tvrdí, že Všeobecný súd v bode 89 napadnutého rozsudku nesprávne dospel k záveru o nezákonnosti sporného rozhodnutia, keď vychádzal z nesprávneho výkladu tohto rozhodnutia a rozhodnutia 2014/883 uvedeného v bodoch 84 až 87 tohto rozsudku, čím sa dopustil skreslenia týchto dvoch rozhodnutí. Komisia okrem toho spochybňuje tvrdenia uvádzané mestom Gdynia a spoločnosťou PLGK, ktorými sa snažia preukázať neúčinnosť a neprípustnosť druhého odvolacieho dôvodu.
- 106 Mesto Gdynia a PLGK sa domnievajú, že druhý odvolací dôvod je neprípustný, pretože sa týka posúdenia skutkových okolností, pričom ako vyplýva z tvrdení mesta Gdynia a spoločnosti PLGK v súvislosti s druhým odvolacím dôvodom, Komisia nepredložila žiadny dôkaz o tom, že Všeobecný súd sa pri svojom posúdení týchto okolností dopustil skreslenia vo vzťahu k spornému rozhodnutiu.

Komisja podľa nich najmä nespochybňuje skutočnosť, že body 84 až 87 napadnutého rozsudku, ktoré Komisia napáda v rámci druhého odvolacieho dôvodu, v rozsahu, v akom sa týkajú sporného rozhodnutia a rozhodnutia 2014/883, vysvetľujú viaceré série bodov týchto rozhodnutí, a to body 196, 197, 198 až 202, 245 a 246 sporného rozhodnutia, ako aj body 227 a 228 rozhodnutia 2014/883, ktoré sa týkajú skutkových zistení a nie otázok výkladu práva.

- 107 Mesto Gdynia a PLGK dodávajú, že tvrdenie uvedené v replike, ktorým sa Komisia snaží preukázať prípustnosť druhého odvolacieho dôvodu, je samo osebe neprípustné, keďže Komisia jasne neuvádza časť vyjadrenia k odvolaniu, na ktorú v tejto súvislosti poukazuje.
- 108 Mesto Gdynia a PLGK tvrdia, že druhý odvolací dôvod je zároveň neúčinný. Konkrétne dôvody, ktoré Všeobecný súd uviedol na podporu zrušenia sporného rozhodnutia, sú podľa nich uvedené v bodoch 62 až 79 napadnutého rozsudku. Táto výhrada Komisie sa však týka bodov 84 až 87 tohto rozsudku, teda úvah, ktoré Všeobecný súd vyjadril len subsidiárne v odpovedi na ostatné tvrdenia Komisie. To podľa ich názoru vyplýva z bodu 80 napadnutého rozsudku, podľa ktorého „ďalšie tvrdenia Komisie nemôžu tieto závery spochybniť“. V tejto súvislosti Komisia len uvádza svoj nesúhlas s výkladom tejto formulácie zo strany mesta Gdynia a spoločnosti PLGK.
- 109 Mesto Gdynia a PLGK sa domnievajú, že prvú vetu bodu 89 možno vykladať len ako potvrdenie toho, že tvrdenia Komisie, ktoré Všeobecný súd uviedol v bodoch 81 až 88 napadnutého rozsudku, nemajú žiadny vplyv na konštatovanie, že rozhodnutie Komisie musí byť zrušené na základe tvrdení uvedených v bodoch 62 až 79 tohto rozsudku. Navyše v prvej vete bodu 89 uvedeného rozsudku sa podľa nich dokonale odráža rozlišovanie vykonané v bode 80 tohto istého rozsudku.
- 110 Mesto Gdynia a PLGK tvrdia, že druhý odvolací dôvod je v každom prípade nedôvodný. Podľa nich sa zdá, že podľa Komisie predstavuje záver uvedený v odôvodnení 244 sporného rozhodnutia samostatný právny základ slúžiaci pre konštatovanie nezlučiteľnosti prevádzkovej pomoci s vnútorným trhom, a to vzhľadom na výraz „vo svojej podstate“ uvedený v tomto odôvodnení. Použitie takejto formulácie by však podľa ich názoru mohlo byť nanajvýš považované za spôsob uvedenia úvah obsiahnutých v tomto rozhodnutí, a nie za dôvod vytvárajúci základ pre zlučiteľnosť štátnej pomoci s vnútorným trhom. Takýto právny základ podľa nich predstavujú ustanovenia Zmluvy, čo Všeobecný súd zhrnul v poslednej vete bodu 87 napadnutého rozsudku.
- 111 Tvrdenie Komisie v tejto súvislosti nemá podľa ich názoru oporu ani v znení uvedeného odôvodnenia. Z bodu 87 napadnutého rozsudku okrem toho podľa nich vyplýva, že pokiaľ ide o rozhodnutie 2014/883, posúdenie Komisie bolo vykonané v kontexte článku 107 ods. 3 písm. a) ZFEÚ a usmernení pre regionálnu pomoc, a pokiaľ ide o sporné rozhodnutie, v kontexte článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ, ako aj usmernení z roku 2014. Na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, sa teda podľa ich názoru konštatovanie nezlučiteľnosti prevádzkovej pomoci s vnútorným trhom nezakladá na všeobecnom zákaze štátnej pomoci uvedenom v článku 107 ods. 1 ZFEÚ.
- 112 Komisia podľa mesta Gdynia a spoločnosti PLGK vytýka Všeobecnému súdu, že v bode 84 napadnutého rozsudku rozhodol, že záver, podľa ktorého pre neexistujúcu letiskovú infraštruktúru nemôže byť poskytnutá prevádzková pomoc, vyplýva z použitia usmernení z roku 2014. Tento výklad uvedeného bodu 84 je podľa nich vzhľadom na jeho znenie nesprávny.
- 113 Podľa ich názoru sa zdá, že Komisia tiež tvrdí, hoci to nevyplýva z odôvodnení 244 a 245 sporného rozhodnutia, že autonómna povaha záveru o nezlučiteľnosti prevádzkovej pomoci s vnútorným trhom z dôvodu nezlučiteľnosti samotnej investičnej pomoci s týmto trhom, vyplýva z nesplnenia podmienok článku 107 ods. 3 ZFEÚ. Nedodržanie týchto podmienok sa však podľa nich musí v prejednávanej veci vykladať ako výsledok nesúlady s usmerneniami z roku 2014.

- 114 Komisia si preto podľa ich názoru protirečí, pričom uznáva, že posúdenie prevádzkovej pomoci bolo v zásade založené na usmerneniach z roku 2014. Z toho podľa nich vyplýva, že hlavné tvrdenie o tom, že keby sa dotknutým osobám zúčastneným v prejednávanej veci umožnilo vyjadriť svoje stanovisko k usmerneniam z roku 2014, pokiaľ ide o prevádzkovú pomoc, nemalo by to vplyv na obsah sporného rozhodnutia, nie je dôvodné.
- 115 Poľská republika tvrdí, že druhý odvolací dôvod je nedôvodný. Pokiaľ ide o tvrdenie Komisie, že sporné rozhodnutie by malo rovnaký obsah, ak by sa dotknutým osobám zúčastneným v prejednávanej veci umožnilo predložiť pripomienky, Komisia podľa nej nemôže prejudikovať rozsah pripomienok, ktoré by tieto dotknuté osoby mohli predložiť, ak by mali takúto možnosť.
- 116 Podľa Poľskej republiky Komisia v odôvodneniach 196 a 197 sporného rozhodnutia uviedla, že v prejednávanej veci uplatní zásady stanovené v usmerneniach z roku 2014, pokiaľ ide o prevádzkovú pomoc. Okrem toho podľa nej v odôvodnení 245 sporného rozhodnutia Komisia výslovne odkázala na usmernenia z roku 2014, keď uviedla, že skutočnosť, že prevádzková pomoc je nezlučiteľná s vnútorným trhom, pretože samotná investičná pomoc je nezlučiteľná s uvedeným trhom, je rovnako relevantná aj v kontexte usmernení z roku 2014. Poľská republika tiež uvádza, že ako Všeobecný súd podotkol v bode 84 napadnutého rozsudku, Komisia v odôvodnení 246 sporného rozhodnutia uplatnila prvé kritérium usmernení z roku 2014, zatiaľ čo Komisia vo svojom odvolaní tvrdí, že uplatnila len kritérium uvedené v bode 113 písm. a) usmernení z roku 2014.
- 117 Poľská republika sa teda domnieva, že druhý odvolací dôvod v rozsahu, v akom spočíva na údajnom dvojacom právnom základe posúdenia vykonaného Komisiou, je nedôvodný a je v rozpore so skoršími tvrdeniami Komisie uvedenými tak v spornom rozhodnutí, ako aj v jej odvolaní.

Posúdenie Súdnym dvorom

– O prípustnosti druhého odvolacieho dôvodu

- 118 Pokiaľ ide o neprípustnosť, ktorú namietajú mesto Gdynia a PLGK v súvislosti s argumentáciou Komisie uvedenou v jej replike, ktorá má preukázať prípustnosť druhého odvolacieho dôvodu, stačí uviesť, že aj keď Komisia v rámci tejto argumentácie nesprávne odkázala na body 35 a 36 vyjadrenia mesta Gdynia a spoločnosti PLGK k odvolaniu, namiesto bodov 34 a 35 tohto vyjadrenia, takáto nepresnosť nebráni ostatným účastníkom konania o odvolaní identifikovať body obsiahnuté v tomto vyjadrení k odvolaniu, na ktoré chce Komisia odpovedať, ani Súdnemu dvoru v tomto ohľade rozhodnúť. Argumentáciu Komisie teda nemožno považovať za natoľko nejasnú, že by mala byť vyhlásená za neprípustnú.
- 119 Tvrdenie uvedené v bode 107 tohto rozsudku musí byť preto zamietnuté ako nedôvodné.
- 120 Pokiaľ ide o argumentáciu načrtnutú v bode 106 tohto rozsudku, na rozdiel od toho, čo tvrdia mesto Gdynia a PLGK, Komisia sa v rámci druhého odvolacieho dôvodu neobmedzuje na spochybnenie posúdenia skutkových zistení uvedených v rozhodnutí 2014/883 a v spornom rozhodnutí zo strany Všeobecného súdu, ale tvrdí, že Všeobecný súd nesprávne vyložil tieto rozhodnutia, keď neuznal, že konštatovanie nezlučiteľnosti prevádzkovej pomoci s vnútorným trhom uvedené v každom z týchto rozhodnutí je založené na samostatnom a nezávislom právnom základe, a to na usmerneniach pre regionálnu pomoc v prípade rozhodnutia 2014/883 a na usmerneniach z roku 2014 v prípade sporného rozhodnutia.

121 Otázka, či Všeobecný súd nesprávne vyložil uvedené rozhodnutia spôsobom uvedeným v predchádzajúcom bode, pritom predstavuje právnu otázku prípustnú v štádiu odvolania, zatiaľ čo, ako vyplýva zo samotnej argumentácie mesta Gdynia a spoločnosti PLGK, otázka, či sa Komisii podarilo preukázať v rámci prejednávanej veci nesprávnosť týchto výkladov, sa týka vecného posúdenia druhého odvolacieho dôvodu.

122 Druhý odvolací dôvod je preto potrebné považovať za prípustný.

– *O veci samej*

123 Na úvod, pokiaľ ide o argumentáciu predloženú mestom Gdynia a spoločnosťou PLGK, podľa ktorej je druhý odvolací dôvod neúčinný, stačí uviesť, že Všeobecný súd v napadnutom rozsudku najprv uznal, že právo dotknutých osôb predložiť pripomienky má za okolností, o aké ide v prejednávanej veci, povahu podstatnej formálnej náležitosti, ktorej samotné porušenie spôsobuje neplatnosť sporného rozhodnutia, pričom vzhľadom na zmeny zavedené novým právnym režimom nebolo možné predvídať rozsah týchto pripomienok, a následne v každom prípade odmietol argumentáciu Komisie, ktorou sa snažila preukázať, že ustanovenia usmernení z roku 2014, o ktoré sa opierała v spornom rozhodnutí, nemohli mať na toto rozhodnutie vplyv. Vzhľadom na tieto dôvody uvedené Všeobecným súdom nemôže byť druhý odvolací dôvod vyhlásený za neúčinný v plnom rozsahu.

124 Pokiaľ ide o dôvodnosť druhej časti prvého odvolacieho dôvodu a druhého odvolacieho dôvodu, Komisia Všeobecnému súdu predovšetkým vytýka, že v poslednej časti bodu 86 napadnutého rozsudku neprimerane rozšíril predmet žaloby, keď uviedol, že „rozhodnutie 2014/883 bolo späťvzaté a že sporným nie je to, či dotknuté osoby mohli predložiť svoje pripomienky vo vzťahu k tomuto rozhodnutiu, ale to, či tak mohli uskutočniť v rámci konania vo veci formálneho zisťovania. V rozhodnutí o začatí konania totiž Komisia iba uviedla, že prevádzková pomoc je v zásade nezlučiteľná s vnútorným trhom s výnimkou prípadu, že dodržiava kritériá stanovené v usmerneniach pre regionálnu pomoc“.

125 V tejto súvislosti Komisia tvrdí, že Všeobecný súd smeroval prostredníctvom takéhoto odôvodnenia ku konštatovaniu, že problémom nastoleným v žalobe je to, či boli dotknuté osoby vyzvané, aby v rámci konania vo veci formálneho zisťovania predložili pripomienky v súvislosti s konštatovaním o nezlučiteľnosti prevádzkovej pomoci s vnútorným trhom z dôvodu, že samotná investičná pomoc je s týmto trhom nezlučiteľná.

126 Aj za predpokladu, že by Všeobecný súd mal v úmysle takto vymedziť otázku vznesenú v rámci sporu, ktorý mu bol predložený, nič to nemení na tom, že otázka, ktorú Všeobecný súd skutočne preskúmal v bodoch 63 až 85, 87 a 88 napadnutého rozsudku, sa týkala neprerokovania usmernení z roku 2014 s dotknutými osobami pred prijatím sporného rozhodnutia, a to nezávisle od konania vo veci formálneho zisťovania.

127 Pokiaľ totiž ide o tvrdenie predložené v prvostupňovom konaní, podľa ktorého Komisia mala pred prijatím sporného rozhodnutia začať konanie vo veci formálneho zisťovania, Všeobecný súd v bode 62 napadnutého rozsudku pripomenul, že podľa judikatúry konanie, v ktorom má byť nahradený nezákonný akt, môže byť opätovne uskutočnené presne od okamihu, keď došlo k protiprávnosti, bez toho, aby bola Komisia povinná znovu začať konanie tak, že by sa vrátila ďalej ako k tomuto presnému okamihu, pričom táto judikatúra týkajúca sa nahradenia aktu zrušeného súdom Únie sa uplatňuje aj v prípade, keď dotknutý akt nebol zrušený súdom, ale k zrušeniu a nahradeniu nezákonného aktu došlo zo strany jeho pôvodcu. V bode 63 tohto rozsudku Všeobecný súd spresnil, že to, že Komisia nie je povinná znovu začať konanie tak, že sa vráti ďalej ako do okamihu, keď došlo k protiprávnosti, neznamena, že v zásade nemusí dotknutým osobám umožniť predložiť pripomienky pred prijatím nového rozhodnutia.

- 128 Okrem toho z bodov napadnutého rozsudku uvedených v predchádzajúcom bode, ako aj z jeho bodov 89 a 91 vyplýva, že na rozdiel od toho, čo na pojednávaní pred Súdny dvorom tvrdili mesto Gdynia a PLGK, Všeobecný súd pri zrušení sporného rozhodnutia, o ktorom rozhodol v uvedenom rozsudku, vychádzal z toho, že Komisia porušila svoju povinnosť umožniť dotknutým osobám vyjadriť sa pred prijatím sporného rozhodnutia k usmerneniam z roku 2014.
- 129 Keďže záver, ku ktorému dospel Všeobecný súd v napadnutom rozsudku, bol založený na tomto porušení a nie na otázke, či dotknuté osoby mali možnosť vyjadriť sa v rámci konania vo veci formálneho zisťovania, tvrdenie Komisie sa v tejto súvislosti javí ako neúčinné.
- 130 Ďalej je potrebné poznamenať, že Komisia nespochybňuje, že v spornom rozhodnutí použila na účely svojej analýzy zlučiteľnosti prevádzkovej pomoci s vnútorným trhom usmernenia z roku 2014.
- 131 Naopak tvrdí, že Všeobecný súd tým, že odmietol jej argumentáciu, podľa ktorej ustanovenia usmernení z roku 2014, ktoré skutočne použila v spornom rozhodnutí, nevedli k zmene záveru o nezlučiteľnosti prevádzkovej pomoci s vnútorným trhom, ku ktorému dospela v tomto rozhodnutí, porušil judikatúru uvedenú v bode 81 tohto rozsudku a dopustil sa skreslenia uvedeného rozhodnutia.
- 132 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že ako vyplýva z bodu 81 tohto rozsudku, v situácii, o akú ide v prejednávanej veci, sa súd Únie na účely odôvodnenia zrušenia rozhodnutia Komisie uplatňujúceho nový právny režim nemôže obmedziť na identifikáciu zmien zavedených týmto novým režimom, ale musí navyše overiť, či zmena právneho režimu mohla ovplyvniť uvedené rozhodnutie.
- 133 Bez ohľadu na to, do akej miery usmernenia z roku 2014 obsahujú zmeny v porovnaní so skôr platným právnym režimom, a najmä, či úvahy, ktoré v tejto súvislosti uviedol Všeobecný súd v bodoch 72 až 77 napadnutého rozsudku, oprávnene odôvodňujú záver, ku ktorému Všeobecný súd dospel v bode 78 tohto rozsudku, že išlo o podstatné zmeny, je potrebné preskúmať, či Všeobecný súd mohol oprávnene odmietnuť argumentáciu Komisie uvedenú v prvostupňovom konaní, na ktorú sa odkazuje v bode 131 tohto rozsudku, a to z iných dôvodov ako tých, z ktorých, ako plynie z bodov 82 až 86 tohto rozsudku, Všeobecný súd nesprávne vychádzal.
- 134 V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že ako správne tvrdí Komisia, Všeobecný súd sa v zásade obmedzil jednak na to, že osobitne v bodoch 69, 71 až 78 a 88 napadnutého rozsudku uviedol, v akom rozsahu sa právny režim uplatnený v spornom rozhodnutí líši od právneho režimu uplatneného v rozhodnutí o začatí konania a v rozhodnutí 2014/883, a jednak, že osobitne v bodoch 69, 71, 78 a 84 uvedeného rozsudku zdôraznil, že Komisia v spornom rozhodnutí skutočne uplatnila usmernenia z roku 2014, a teda nové ustanovenia v porovnaní s tými, ku ktorým mali dotknuté osoby možnosť sa vyjadriť.
- 135 Ako však tvrdí Komisia, z odôvodnení 244 a 245 sporného rozhodnutia vyplýva, že konštatovanie nezlučiteľnosti prevádzkovej pomoci s vnútorným trhom bolo okrem toho založené na skutočnosti, že samotná investičná pomoc je nezlučiteľná s vnútorným trhom. Konkrétne s odkazom na odôvodnenie 227 rozhodnutia 2014/883 sa v tomto odôvodnení 244 uvádza, že „poskytnutie prevádzkovej pomoci na zabezpečenie fungovania investičného projektu, ktorý využíva nezlučiteľnú investičnú pomoc, je vo svojej podstate nezlučiteľné s vnútorným trhom“. Komisia v uvedenom odôvodnení 244 tiež spresnila, že „letisko Gdynia by bez nezlučiteľnej investičnej pomoci neexistovalo, lebo je plne financované z tejto pomoci, a prevádzková pomoc nemôže byť poskytnutá na neexistujúcu letiskovú infraštruktúru“.
- 136 V odôvodnení 245 sporného rozhodnutia Komisia dodala, že „tento záver vyplývajúci z usmernení... z roku 2005 je rovnako platný aj podľa usmernení... z roku 2014 a postačuje na konštatovanie, že prevádzková pomoc poskytnutá prevádzkovateľovi letiska je nezlučiteľná s vnútorným trhom“.

- 137 Z odôvodnení 244 a 245 sporného rozhodnutia a najmä z výrazu „vo svojej podstate“ uvedeného v tomto prvom odôvodnení, ako aj z formulácie „postačuje na konštatovanie“ uvedenej v tomto druhom odôvodnení, teda vyplýva, že nezlučiteľnosť investičnej pomoci s vnútorným trhom je sama osebe základom pre konštatovanie nezlučiteľnosti prevádzkovej pomoci s vnútorným trhom. Okrem toho je nesporné, že Komisia nevychádzala z usmernení z roku 2014, keď v spornom rozhodnutí dospela k záveru o nezlučiteľnosti investičnej pomoci s vnútorným trhom, pričom tento posledný uvedený záver nie je v rámci tohto odvolania ani spochybňovaný.
- 138 Je nepochybne pravda, ako uvádza Všeobecný súd v bode 84 napadnutého rozsudku, že Komisia v odôvodnení 245 sporného rozhodnutia spresnila, že záver, ktorý vyvodila v odôvodnení 244 tohto rozhodnutia, je rovnako relevantný aj v kontexte usmernení z roku 2014. Ako však tvrdí Komisia, takýto odkaz na tieto usmernenia nemožno v žiadnom prípade vykladať tak, že znamená, že Komisia uplatnila uvedené usmernenia, aby tak dospela k tomuto záveru, ale jednoducho tak, že tento záver platí nezávisle od týchto usmernení, a teda nemôže byť týmito usmerneniami spochybnený.
- 139 Okrem toho je pravda, ako poznamenal aj Všeobecný súd v bode 84 napadnutého rozsudku, že Komisia hneď po uvedení úvah týkajúcich sa spojitosti medzi konštatovaním nezlučiteľnosti investičnej pomoci s vnútorným trhom a nezlučiteľnosti prevádzkovej pomoci s týmto trhom pokračovala v odôvodneniach 246 a 247 sporného rozhodnutia vo svojom posúdení zlučiteľnosti tejto pomoci s vnútorným trhom, pričom uviedla, že v prípade prevádzkovej pomoci nie je splnená prvá podmienka zlučiteľnosti pomoci s vnútorným trhom definovaná v usmerneniach 2014, a táto pomoc je teda nezlučiteľná s vnútorným trhom aj z tohto dôvodu.
- 140 Navyše z odôvodnenia 254 sporného rozhodnutia vyplýva, že Komisia pri konštatovaní nezlučiteľnosti prevádzkovej pomoci s vnútorným trhom vychádzala z dvoch právnych základov, a to po prvé z nezlučiteľnosti investičnej pomoci s týmto trhom a po druhé zo skutočnosti, že prevádzková pomoc vedie len k duplicitnej infraštruktúre, a teda nezodpovedá jasne vymedzenému cieľu všeobecného záujmu, ktorý je jasne definovaný ako prvá podmienka zlučiteľnosti usmernení z roku 2014.
- 141 Ako však v podstate tvrdí Komisia, zo znenia odôvodnení 244 až 254 sporného rozhodnutia ako celku vyplýva, že odôvodnenia 244 a 245 tohto rozhodnutia boli samé osebe základom pre konštatovanie nezlučiteľnosti prevádzkovej pomoci s vnútorným trhom nezávisle na akomkoľvek použití usmernení z roku 2014 na túto pomoc, pričom konštatovanie nezlučiteľnosti uvedenej pomoci s vnútorným trhom v spornom rozhodnutí sa opieralo o dva samostatné právne základy. V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že samotný Všeobecný súd v bode 86 napadnutého rozsudku uznal, že úvaha, podľa ktorej je prevádzková pomoc nezlučiteľná s vnútorným trhom, keďže samotná investičná pomoc je nezlučiteľná s uvedeným trhom, nevyplyva z podmienky výslovne uvedenej v usmerneniach pre regionálnu pomoc ani v usmerneniach z roku 2014.
- 142 Z logiky ustanovení Zmluvy týkajúcich sa štátnej pomoci totiž vyplýva, že členské štáty nemôžu financovať projekty, ktoré by existovali len vďaka pomoci nezlučiteľnej s vnútorným trhom. Z toho nevyhnutne vyplýva, ako v podstate tvrdí Komisia, že záver, ku ktorému dospela v spornom rozhodnutí, nemôže byť spochybnený žiadnym uplatnením usmernení z roku 2014 na prevádzkovú pomoc, keďže pri posúdení zlučiteľnosti tejto pomoci s vnútorným trhom nie je možné ignorovať projekt, pre ktorý je uvedená pomoc určená.
- 143 Okrem toho je pravda, že Všeobecný súd v bode 85 napadnutého rozsudku uviedol, že sporné rozhodnutie obsahuje minimálne jednu nepresnosť v súvislosti s právnym rámcom, na ktorom bolo založené konštatovanie o nezlučiteľnosti prevádzkovej pomoci s vnútorným trhom z dôvodu, že samotná investičná pomoc je nezlučiteľná s uvedeným trhom. Všeobecný súd konkrétne poznamenal, že Komisia v odôvodnení 245 sporného rozhodnutia uviedla, že v rozhodnutí 2014/883 bolo toto konštatovanie vyvedené z usmernení z roku 2005, zatiaľ čo z odôvodnení 227 a 228 rozhodnutia 2014/883 vyplýva, že posúdenie Komisie v tejto súvislosti bolo vykonané v rámci usmernení pre regionálnu pomoc a na základe článku 107 ods. 3 písm. a) ZFEÚ.

- 144 Všeobecný súd tiež v uvedenom bode 85 zdôraznil, že konštatovanie Komisie o nezlučiteľnosti prevádzkovej pomoci s vnútorným trhom z dôvodu, že samotná investičná pomoc je nezlučiteľná s týmto trhom, bolo v rozhodnutí 2014/883 len doplňujúcim konštatovaním a bolo uvedené pred záverom uvedeným v odôvodnení 228 tohto rozhodnutia, podľa ktorého prevádzková pomoc nespĺňa kritériá stanovené v usmerneniach pre regionálnu pomoc.
- 145 Ako pritom tvrdí Komisia, z napadnutého rozsudku nevyplýva a v rámci tohto odvolania ani nebolo preukázané, v čom by takáto nepresnosť mala ovplyvniť to, ako sa má vykladať sporné rozhodnutie, a to osobitne pokiaľ ide o skutočnosť, že konštatovanie uvedené v bode 143 tohto rozsudku je potrebné považovať za konštatovanie vyplývajúce zo samostatného právneho základu, nezávislého na usmerneniach z roku 2014.
- 146 Pokiaľ ide o to, že toto konštatovanie bolo v rozhodnutí 2014/883 uvedené len pre úplnosť, takéto jeho podporné uvedenie zo strany Komisie nič nemení na jeho autonómnej povahe na účely podloženie jej záveru v tomto rozhodnutí, že prevádzková pomoc je nezlučiteľná s vnútorným trhom. Autonómna povaha uvedeného konštatovania v tejto súvislosti totiž vyplýva jednak z výrazu „vo svojej podstate“ použitého v odôvodnení 227 uvedeného rozhodnutia a jednak zo skutočnosti, že takéto konštatovanie je vlastné samotnej logike ustanovení Zmluvy týkajúcich sa štátnej pomoci, ako bolo pripomenuté v bode 142 tohto rozsudku, pokiaľ ide o analogické konštatovanie uvedené v spornom rozhodnutí.
- 147 Rovnako tak, ako v podstate tvrdí Komisia, skutočnosť, že rovnaké konštatovanie uviedla v odôvodnení 227 rozhodnutia 2014/883, a teda pred svojím záverom uvedeným v odôvodnení 228 tohto rozhodnutia, podľa ktorého prevádzková pomoc nespĺňa kritériá stanovené v usmerneniach pre regionálnu pomoc, vyplýva z redakčnej voľby, ktorá nemôže spochybniť výklad uvedeného rozhodnutia uvedený v predchádzajúcom bode.
- 148 Navyše v rozsahu, v akom Všeobecný súd v bodoch 81, 87 a 88 napadnutého rozsudku zdôrazňuje, že Komisia na účely svojho posúdenia zlučiteľnosti prevádzkovej pomoci s vnútorným trhom použila v rozhodnutí 2014/883 usmernenia pre regionálnu pomoc, ktoré vykonávajú článok 107 ods. 3 písm. a) ZFEÚ, zatiaľ čo v spornom rozhodnutí uplatnila usmernenia z roku 2014, ktorými sa vykonáva odlišné ustanovenie Zmluvy, a teda že v spornom rozhodnutí sa na túto okolnosť uplatňujú usmernenia z roku 2014, ktorými sa vykonáva odlišné ustanovenie Zmluvy, a to článok 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ, stačí poukázať na to, že ako uvádza Komisia, táto okolnosť nemá vplyv na výklad sporného rozhodnutia, podľa ktorého konštatovanie nezlučiteľnosti prevádzkovej pomoci s vnútorným trhom v prvom uvedenom rozhodnutí vychádza zo samostatného právneho základu, nezávislého na usmerneniach z roku 2014, ani na skutočnosť, že ako vyplýva z bodu 142 tohto rozsudku, tento právny základ si zachováva svoju platnosť bez ohľadu na akékoľvek prípadné uplatnenie usmernení z roku 2014.
- 149 Všeobecný súd tiež v bode 87 napadnutého rozsudku zdôraznil, že tvrdenie Komisie v prvostupňovom konaní založené na tom, že konštatovanie o nezlučiteľnosti prevádzkovej pomoci s vnútorným trhom pre nezlučiteľnosť samotnej investičnej pomoci s týmto trhom, sa opiera o autonómny právny základ vyplývajúci zo Zmluvy, nemá nijakú oporu v znení rozhodnutia 2014/883 ani napadnutého rozhodnutia.
- 150 V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že hoci je odôvodnenie uvedené v odôvodneniach 244 a 245 sporného rozhodnutia stručné, jasne z neho vyplýva, že prevádzkovú pomoc nemožno považovať za zlučiteľnú s pravidlami Únie v oblasti štátnej pomoci, ak je jej jediným cieľom financovanie projektu, ktorý existuje len vďaka pomoci, ktorá je sama nezlučiteľná s týmito pravidlami.

- 151 Okrem toho, hoci je pravda, že Komisia v tejto súvislosti osobitne neodkázala na Zmluvu o FEÚ, z odôvodnení uvedených v predchádzajúcom bode nevyhnutne vyplýva, že jej úvahy v tejto súvislosti sú založené na ustanoveniach tejto Zmluvy. Ako totiž vyplýva zo samotného znenia článku 107 ZFEÚ, ako aj z posúdenia vykonaného Komisiou v spornom rozhodnutí, existencia pomoci, o akú ide v prejednávanej veci, sa posudzuje s ohľadom na tento článok.
- 152 Keďže, ako bolo uvedené v bodoch 142 a 146 tohto rozsudku, z logiky ustanovení Zmluvy týkajúcich sa štátnej pomoci vyplýva, že členské štáty nemôžu financovať projekty, ktoré by existovali len vďaka pomoci nezlučiteľnej s vnútorným trhom, Komisii nemožno vytýkať, že nespresnila, že základom pre posúdenie uvedené v odôvodneniach 244 a 245 sporného rozhodnutia sú uvedené ustanovenia, a o to viac jej nemožno vytýkať, že v tomto kontexte neuviedla špecifické ustanovenie Zmluvy. Všeobecný súd sa teda v bode 87 napadnutého rozsudku dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď dospel k záveru, že konštatovanie o nezlučiteľnosti prevádzkovej pomoci s vnútorným trhom pre nezlučiteľnosť samotnej investičnej pomoci s týmto trhom nemá nijakú oporu v znení rozhodnutia 2014/883 ani sporného rozhodnutia.
- 153 Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné uviesť, že aj v prípade, že by dotknuté osoby v prejednávanej veci mali možnosť pred prijatím sporného rozhodnutia predložiť pripomienky k usmerneniam z roku 2014 a podarilo by sa im preukázať, že prevádzková pomoc spĺňa relevantné kritériá stanovené v týchto usmerneniach, Komisia by v každom prípade z dôvodov uvedených v odôvodneniach 244 a 245 uvedeného rozhodnutia mohla oprávnenne dospieť k záveru, že táto pomoc je nezlučiteľná s vnútorným trhom. Všeobecný súd tým, že zamietol argumentáciu Komisie smerujúcu k preukázaniu, že sporné rozhodnutie by malo rovnaký obsah, ak by boli dotknuté osoby v prejednávanej veci vyzvané, aby sa vyjadrili k relevantnosti usmernení z roku 2014, porušil judikatúru uvedenú v bode 81 tohto rozsudku a nesprávne vyložil sporné rozhodnutie.
- 154 Preto je potrebné dospieť k záveru, že Všeobecný súd sa dopustil pochybenia, keď rozhodol, že skutočnosť, že Komisia neumožnila dotknutým osobám v prejednávanej veci predložiť pred prijatím sporného rozhodnutia pripomienky k relevantnosti usmernení z roku 2014 spôsobuje jeho neplatnosť, a preto v bode 91 napadnutého rozsudku vyhovel šiestemu žalobnému dôvodu uvedenému v prvostupňovom konaní a zrušil články 2 až 5 uvedeného rozhodnutia.
- 155 Napokon tento záver nemôžu spochybníť ani ďalšie tvrdenia uvedené pred Súdny dvorom v rámci prejednávanej veci a to konkrétne po prvé okolnosť, ktorú zdôraznili mesto Gdynia a PLGK, a ktorú tiež uviedol Všeobecný súd v bode 87 napadnutého rozsudku, a to že Komisia uviedla konštatovanie uvedené v bode 143 tohto rozsudku po prvýkrát na pojednávaní pred Všeobecným súdom.
- 156 V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že aj keby Komisia uviedla toto konštatovanie až v uvedenom štádiu prvostupňového konania, v každom prípade by to nemalo samo osebe vplyv na to, ako je potrebné posúdiť žalobné dôvody uvedené žalobcami v prvostupňovom konaní na podporu ich žaloby, a osobitne na otázku, či porušenie práva dotknutých osôb v prejednávanej veci predložiť pripomienky k usmerneniam z roku 2014 spôsobuje neplatnosť tohto rozhodnutia.
- 157 V druhom rade, pokiaľ ide o argumentáciu uvedenú v bode 104 tohto rozsudku, stačí pripomenúť, že ako vyplýva z bodov 62 až 64 tohto rozsudku, Všeobecný súd v napadnutom rozsudku nepreskúmal tvrdenia, ktoré boli pred ním uvedené a týkali sa práva Poľskej republiky na obranu, a preto tieto tvrdenia nemôžu byť predmetom posúdenia Súdny dvorom v tomto štádiu konania.
- 158 Druhej časti prvého odvolacieho dôvodu a druhému odvolaciemu dôvodu je teda potrebné vyhovieť.
- 159 Z toho vyplýva, že nie je potrebné preskúmať tvrdenia Komisie, ktorými sa snaží preukázať, že aj za predpokladu, že by nezlučiteľnosť prevádzkovej pomoci s vnútorným trhom nebola založená na nezávislom právnom základe usmernení z roku 2014, ustanovenia týchto usmernení použité v spornom rozhodnutí na posúdenie zlučiteľnosti tejto pomoci s vnútorným trhom boli v podstate

rovnaké ako ustanovenia usmernení pre regionálnu pomoc uplatnené v rozhodnutí 2014/883, takže pripomienky dotknutých osôb zúčastnených v prejednávanej veci k usmerneniam z roku 2014 by v každom prípade nemohli v tejto súvislosti nijako ovplyvniť výsledok prvého uvedeného rozhodnutia.

- 160 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy je potrebné napadnutý rozsudok zrušiť. Preto nie je potrebné preskúmať tretí odvolací dôvod.

O vrátení veci Všeobecnému súdu

- 161 V súlade s článkom 61 prvým odsekom Štatútu Súdneho dvora Európskej únie môže Súdny dvor v prípade zrušenia rozhodnutia Všeobecného súdu buď sám vydať konečný rozsudok, ak to stav konania dovoľuje, alebo vrátiť vec Všeobecnému súdu na rozhodnutie.
- 162 V prejednávanej veci má Súdny dvor k dispozícii informácie potrebné na to, aby s konečnou platnosťou rozhodol o argumentácii uvedenej v rámci tretej výhrady šiesteho žalobného dôvodu založenej na porušení procesných práv dotknutých osôb zúčastnených v prejednávanej veci z dôvodu, že tieto osoby sa nemohli pred prijatím sporného rozhodnutia vyjadriť k relevantnosti nového právneho režimu. V tejto súvislosti stačí uviesť, že túto argumentáciu je potrebné zamietnuť ako neúčinnú, keďže z dôvodov uvedených v bodoch 70 až 95 a v bodoch 132 až 156 tohto rozsudku nemôže skutočnosť, že Komisia nevyzvala uvedených účastníkov, aby predložili pripomienky k relevantnosti usmernení z roku 2014 pre posúdenie zlučiteľnosti prevádzkovej pomoci s vnútorným trhom, v žiadnom prípade spôsobiť neplatnosť tohto rozhodnutia.
- 163 Pokiaľ ide o zvyšnú časť, Súdny dvor sa domnieva, že stav konania mu nedovoľuje, aby sám vydal konečný rozsudok vo veci.
- 164 Osobitne pokiaľ ide o možnosť mesta Gdynia a spoločnosti PLGK dovoľávať sa na Všeobecnom súde porušenia práva Poľskej republiky na obranu, ako aj jej možnosti namietat takéto porušenie ako vedľajší účastník konania v prvostupňovom konaní, je potrebné poznamenať, že ako vyplýva z bodov 62 a 63 tohto rozsudku, Všeobecný súd sa k týmto dvom možnostiam nevyjadril. Navyše hoci Poľská republika pred Súdnym dvorom uviedla dôvody, pre ktoré je vo vzťahu k nej potrebné vychádzať z toho, že takúto možnosť môže využiť, Komisia sa v tejto súvislosti v podstate obmedzila na tvrdenie, že Poľská republika nepodala žalobu o neplatnosť sporného rozhodnutia založenú na porušení jej práva na obranu ani na porušení jej práva na kontradiktórnu diskusiu, pričom ako vedľajší účastník konania nemôže uplatniť takýto žalobný dôvod.
- 165 Okrem toho prvý až piaty žalobný dôvod neboli ani preskúmané Všeobecným súdom, ani prejednané pred Súdnym dvorom.
- 166 Je preto potrebné vrátiť vec Všeobecnému súdu, aby rozhodol o tých častiach žaloby, na ktoré sa odkazuje v bodoch 164 a 165 tohto rozsudku.

O trovách

- 167 Vzhľadom na to, že vec sa vracia Všeobecnému súdu, o trovách odvolacieho konania sa rozhodne neskôr.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (piata komora) rozhodol takto:

- 1. Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie zo 17. novembra 2017, Gmina Miasto Gdynia a Port Lotniczy Gdynia Kosakowo/Komisia (T-263/15), sa zrušuje.**

2. Tretia výhrada šiesteho žalobného dôvodu žaloby o neplatnosť sa zamietá v rozsahu, v akom sa táto výhrada týka porušenia procesných práv dotknutých osôb zúčastnených v prejednávanej veci tým, že im nebolo umožnené vyjadriť sa pred prijatím rozhodnutia Komisie (EÚ) 2015/1586 z 26. februára 2015 o opatrení SA.35388 (13/C) (ex 13/NN a ex 12/N) – Poľsko – Zriadenie letiska Gdynia-Kosakowo k relevantnosti oznámenia Komisie s názvom „Usmernenia o štátnej pomoci pre letiská a letecké spoločnosti“.
3. Vec sa vracia Všeobecnému súdu Európskej únie, aby rozhodol jednak o tých aspektoch tretej výhrady šiesteho žalobného dôvodu žaloby o neplatnosť, o ktorých nerozhodol vo svojom rozsudku zo 17. novembra 2017, Gmina Miasto Gdynia a Port Lotniczy Gdynia Kosakowo/Komisja (T-263/15), a jednak o prvom až piatom žalobnom dôvode uvedenej žaloby.
4. O trovách konania sa rozhodne neskôr.

Podpisy